

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยาย “พันธุ์หมาบ้า”

ILLUSTRATION DESIGN FOR “MAD DOG & CO.”

นาย ปฏิบัติ ปรียาวงศากุล

MR.PATIBUTH PREEYAWONGSAKUL

ช/พ.

๑/๗๕๗

๒๕๔๙

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 78268

วัน,เดือน,ปี..... 26 ก.พ. 2551

b. 11889518

i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะสถาปัตย์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตย์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยาย “พันธุ์หมาบ้า”

ILLUSTRATION DESIGN FOR NOVEL BOOK “MAD DOG & CO.”

นายปฏิบัติ ปรีyawongsakul

Mr.PATIBUTH PREEYAWONGSAKUL

ภาควิชาศิลปะการพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการพิมพ์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ *พรพรรณ โสภณกุล* วันที่ *15/3/2550*
(อาจารย์พรรณศรี ชูอารยะประทีป)

หัวหน้าภาควิชา *วิศรุต งาม* วันที่ *30 ธ.ค. 50*
(อาจารย์วิศรุต งาม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยายพันธุ์หมาบ้า Illustration design for novel book "Mad Dog & co."
ชื่อ	นาย ปฏิบัติ ปรีชาวงศากุล
รหัสนักศึกษา	46020323
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป

บทคัดย่อ

การออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยายพันธุ์หมาบ้า โดยมีขอบเขตงานในการทำงาน ได้แก่ ภาพประกอบหน้าเปิดตอน 13 ตอน , หน้าปก หลังปก, และการจัดหน้ากระดาษในเล่ม โดยนำเอาสไตล์ของยุค 60'S มาประยุกต์ใช้เป็นภาพประกอบเพื่อบอกเล่าอารมณ์และความหมายของเนื้อเรื่องแต่ละตอน

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ มุ่งเน้นประโยชน์ในด้านการฝึกฝน ทักษะการตีความ การเล่าเรื่องด้วยภาพ และการประยุกต์แนวทางการออกแบบของยุคต่างๆเพื่อแก้ไขโจทย์ที่มี

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์เล่มนี้ถูกล่วงมาได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายๆคน ทั้งที่เข้าตัวรู้ตัวและและไม่รู้ตัว (เต็มใจและไม่เต็มใจ) หากไม่ได้พวกท่านทั้งหลาย งานชิ้นนี้ก็ไม่สามารถล่วงมาได้ถึงขั้นนี้

ขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ทุกๆท่านสำหรับคำแนะนำดีๆ

ขอบพระคุณ **Wieslaw Walkuski** สำหรับแรงบันดาลใจ และแนวทางการวาดภาพประกอบมากมาย

ขอบคุณ แม้ม เพื่อนๆชาวนิเทศศิลป์ และชาวเล็ททุกคน สำหรับความช่วยเหลือ และคำแนะนำผลงานในขั้นพัฒนา

ขอบคุณหอพัก บ้านเก่าหนึ่ง สำหรับที่อยู่อาศัยที่น่ารักและเงียบสงบ

ขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มอบโอกาสทางการศึกษาแก่ข้าพเจ้า และประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ ตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา

ขอบพระคุณศิลปินผู้ทำงานศิลปะทุกท่าน ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา หยิบยืม เทคนิค หรือองค์ประกอบในงานท่านมาใช้โดยไม่ขออนุญาตใดๆทั้งสิ้น และข้าพเจ้ากราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

เหนืออื่นใด

ขอบพระคุณพ่อแม่ และครอบครัวปรีชาวงศ์สกุล ที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาในสาขาที่ข้าพเจ้าเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ภาพประกอบ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของนวนิยายต่างๆ ภาพประกอบผลกับผู้อ่านวรรณกรรมนั้นๆ ตั้งแต่ยังไม่ได้อ่าน เช่น หน้าปก ซึ่งจะเป็นแนวบอกกับผู้อ่านได้ว่า นวนิยายเล่มนี้เป็นแนวอะไร กลุ่มวัยไหน และบางคนอาจจะสนใจวรรณกรรมนั้นๆ จากแค่หน้าปกโดยไม่ต้องรับข้อมูลจากสื่ออื่นเลย นอกจากนี้ ในยุคปัจจุบันที่การแข่งขันสูง สื่อวรรณกรรมก็เช่นกัน หากเราไปเดินในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ เราจะเห็นภาพประกอบ นวนิยายต่างๆ บนแผ่นป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ กล่าวคือภาพประกอบนวนิยายกลายเป็นส่วนที่สำคัญมากขึ้นกว่าที่จะอยู่แต่เพียงปกหรือในเล่ม เพราะอาจเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือเล่มนั้นก็ว่าได้

ภาพประกอบทำหน้าที่ได้หลายอย่าง หากเป็นยุคก่อนๆ การทำภาพประกอบมักแสดงเรื่องราวเหตุการณ์ตรงๆ บรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นภาพโดยให้ใกล้เคียงกับสิ่งที่วรรณกรรมนั้นเขียนไว้ให้ได้มากที่สุด เช่น ภาพประกอบของเรื่องเพชรพระอุมา ที่แสดงฉากแอ็คชั่นต่างๆ ให้ผู้อ่านได้เห็นเป็นภาพ (ปัจจุบันก็ยังมีอยู่บ้างในสมัยนี้โดยส่วนมากมักจะเป็นวรรณกรรมเยาวชน) ในขณะที่บางรูปก็ไม่ได้บรรยายเหตุการณ์ แต่ก็เพียงสร้างอารมณ์ของคนอ่านเพื่อให้เกิดความสนใจหรือเป็นส่วนพักความคิดในขณะที่อ่านเรื่อง ซึ่งจะเห็นได้ตามนิยายรักในนิตยสารทั่วไป โดยมากจะเป็นภาพหญิงสาวในลายเส้นที่นุ่มนวล ให้ความรู้สึกอ่อนหวานเข้ากับเนื้อเรื่อง

ภาพประกอบยังมีอีกหลายประเภท โดยแต่ละประเภทยังทำหน้าที่ต่างกัน แม้ไม่เคยมีกฎเกณฑ์ว่า วรรณกรรมจะต้องมีภาพประกอบ หรือ เป็นสิ่งที่ขาดมิได้ ซึ่งนวนิยายหลายเรื่องก็ไม่มีภาพประกอบ หากแต่มองเห็นหน้าที่ของภาพประกอบตามที่กล่าวมาว่าภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันวรรณกรรมนั้นๆ อยู่เยอะมาก

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทนำ โครงการออกแบบภาพประกอบพันธู์หมาบ้า.....	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
- วัตถุประสงค์ขอโครงการ.....	1
- ขอบเขตโครงการ.....	1
- แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
บทที่ 1 พันธู์หมาบ้า.....	3
1.1 ชาติ กอบจิตติ.....	3
1.2 พันธู์หมาบ้า.....	5
บทที่ 2 การวาดภาพประกอบ.....	7
2.1 การวาดภาพประกอบในประเภทต่างๆ.....	7
2.2 รูปแบบที่จะนำมาประยุกต์ใช้.....	19
บทที่ 3 ขั้นตอนการออกแบบ.....	28
3.1 การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และ ธีมของเรื่องในแต่ละตอน.....	28
3.2 การร่างแบบ และพัฒนาแบบในแต่ละตอน.....	37
บทที่ 4 การทำงาน.....	60
บทที่ 5 ผลงานจริง.....	62
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

1.1.ภาพประกอบจาก Harry Potter	7
1.1.ภาพประกอบจาก The Book Of King Arthur and his Noble Knight	8
1.2 ภาพประกอบ จากเรื่อง เพชรพระอุมา	9
1.3 ภาพประกอบจากเรื่อง ไอ้สิทธิ์บ้ากาม .นิตยสารพลอยแถมเพชร	10
1.4 ภาพประกอบเรื่อง แม่เล่า .นิตยสารพลอยแถมเพชร	11
1.5 ภาพประกอบจากเรื่อง นางโลม .นิตยสาร พลอยแถมเพชร	11
1.6 ภาพประกอบจากเรื่อง แรงบันดาลใจในคืนร้อน . นิตยสาร M	12
1.7 ภาพประกอบจากเรื่อง มาลัยสามชาย .นิตยสาร Image	12
1.8 ภาพประกอบจากเรื่อง มายาดาว .นิตยสารกุลสตรี	13
1.9 ภาพประกอบจากหนังสือ “สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน”	14
1.10 ภาพประกอบของเรื่องสั้น “เราไม่ต่างกันหรือเพื่อนรัก”	15
1.11 ภาพประกอบของนิทาน The Book of King Arthur and his Noble Knights	16
1.12 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดของ นวนิยาย เทวากับซาตาน.....	17
1.13 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดตัวละคร สมิงราหู จากเรื่อง ราชาริราช	17
1.14 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดตัวละคร มนุษย์แกะ จาก แกะรอยแกะดาว	18
2. ตัวอย่างภาพประกอบที่มีนัยยะของ สันติภาพ และ ความรัก	20
2.1. ตัวอย่างภาพประกอบที่มีนัยยะของ ความมีเมตตา ความรัก และ เชื้อก๊ส	21
2.2 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีนัยยะของความเข้าใจในจักรวาล ความเข้าใจในหลักธรรม	22
2.3 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's	23
2.4 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's	23
2.5 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's.....	23
2.6 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's.....	24
2.7 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's	24
2.8 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's	24
2.9 ภาพตัวอย่างการใช้เอาท์ไลน์ในการทำภาพประกอบ	26
2.10 ภาพตัวอย่างการใช้เอาท์ไลน์ และการลงตาในการทำภาพประกอบ	26
2.11 ภาพตัวอย่างการลงตาในการทำภาพประกอบ	26
2.11 ภาพตัวอย่างการลงตาในการทำภาพประกอบ	27
2.11 ภาพตัวอย่างการลงตาในการทำภาพประกอบ	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ภาพร่างคอนนำร่อง ชุดที่ 1	37
3.2 ภาพร่างตอนที่ 1 ชุดที่ 1	38
3.3 ภาพร่างตอนที่ 1 ชุดที่ 2	39
3.4 ภาพร่างตอนที่ 1 ชุดที่ 3	40
3.5 ภาพร่างตอนที่ 2 ชุดที่ 1	41
3.6 ภาพร่างตอนที่ 2 ชุดที่ 2	42
3.7 ภาพร่างตอนที่ 3 ชุดที่ 1	43
3.8 ภาพร่างตอนที่ 3 ชุดที่ 2	44
3.9 ภาพร่างตอนที่ 4 ชุดที่ 1	45
3.10 ภาพร่างตอนที่ 5 ชุดที่ 1	46
3.11 ภาพร่างตอนที่ 6 ชุดที่ 1	47
3.12 ภาพร่างตอนที่ 7 ชุดที่ 1	48
3.13 ภาพร่างตอนที่ 8 ชุดที่ 1	49
3.14 ภาพร่างตอนที่ 8 ชุดที่ 2	50
3.15 ภาพร่างตอนที่ 9 ชุดที่ 1	51
3.16 ภาพร่างตอนที่ 10 ชุดที่ 1	52
3.17 ภาพร่างตอนที่ 10 ชุดที่ 2	53
3.18 ภาพร่างตอนที่ 11 ชุดที่ 1	54
3.19 ภาพร่างตอนที่ 11 ชุดที่ 2	55
3.20 ภาพร่างตอนที่ 12 ชุดที่ 1	56
3.21 ภาพร่างปก แบบที่ 1	57
3.22 ภาพร่างปก แบบที่ 2	57
3.23 ภาพที่ไม่ได้ใช้	58
3.24 ภาพที่ไม่ได้ใช้	58
3.25 ภาพปกที่ไม่ได้ใช้	59
4.1 ตัวอย่างภาพต้นแบบในการวาด	60
4.2 ภาพต้นแบบที่สมบูรณ์	61
4.3 ภาพที่สมบูรณ์	61
5.1 ภาพจากคอนนำร่อง	63
5.2 ภาพจากคอน เหล้า-เล่า	63
5.3 ภาพจากคอน ออดโต้หนักดี	64
5.4 ภาพจากคอนเรื่องของนายแก้ว	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 ภาพจากตอน เมื่ออี๊ดได้ออกจากคุก	66
5.6 ภาพจากตอน เรื่องหนหลังของทัย	67
5.7 ภาพจากตอน มอเตอร์ไซค์คันนี้ชื่อ โทบี้.....	68
5.8 ภาพจากตอน บทเพลงของทัย	69
5.9 ภาพจากตอน รอยตีนของอี๊ดได้.....	70
5.10 ภาพจากตอน ฝนตก จี๋หนูไหล.....	71
5.11 ภาพจากตอน นับหนึ่งอีกครั้ง.....	72
5.12 ภาพจากตอน หนทางของทัย.....	73
5.13 ภาพจากตอน อี๊ดได้ – otto	74
5.14 ภาพปก	75
5.15 ภาพเลย์เอาท์	76
5.16 ภาพรูปเล่มด้านหน้า	77
5.17 ภาพรูปเล่ม ด้านหลังและด้านข้าง	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 พันธุ์หมาบ้า

1.1 ชาติ กอบจิตติ

ข้อมูลของผู้เขียน โดยสังเขป

ชาติ กอบจิตติ ชอบวาดรูป ชอบอ่านหนังสือ ชอบเขียนเรียงความและใฝ่ฝันจะเป็นนักเขียนมาตั้งแต่ ยังเด็ก สมัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีครูฝึกสอนจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชื่อ มาลี มโนเจริญ มีส่วนช่วยสนับสนุนด้วยการหาหนังสือมาให้อ่าน พาไปฟังนักเขียนอภิปราย จึงได้เขียนเรื่องสั้นเรื่องแรกชื่อ

“นักเรียนนักเลง” ลงในหนังสืออนุสรณ์ปทุมคงคา ๒๕๑๒ เมื่อไปเรียนที่วิทยาลัยเพาะช่าง เริ่มอ่านเรื่องสั้นของ รงค์ วงษ์สวรรค์ สุวรรณี สุคนธา นพพร บุญฤทธิ์ อาจินต์ ปัญจพรรค์ ฯลฯ เรื่องแปลของ อัลเบิร์ต กามู, ฌอง ปอลซาร์ต, กิย์ เดอ โมปีซซังต์ ฯลฯ และชื่นชอบมากกับผลงานของสุวัฒน์ ศรีเชื้อ สุชาติ สวัสดิ์ศรี และ รัศมี เผ่าเหลืองทอง ได้มีโอกาสเขียนบทละครแสดงที่เพาะช่างมากกว่าสิบเรื่อง บางครั้งก็ร่วมแสดงเองด้วย ขณะเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๒ เคยสมัครไปทำงานเปิดบาร์อะโกโก้ ที่ถนนพัฒนาพงษ์ เพื่อหาเงินเรียน ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๕ ขณะเรียน ชั้นปีที่ ๓ ศิริพงษ์ อยู่ชวนไปทำอาร์ตเวิร์คหนังสือ *เสนาสาร* บุคคารา อยู่ระยะหนึ่งและได้เขียนวิจารณ์โทรทัศน์ด้วย

พ.ศ. ๒๕๒๐ แต่งงานกับ รุจิรา เดชะสีลพิทักษ์ เพื่อนสาวที่จบจากวิทยาลัยเพาะช่างด้วยกัน ซึ่งรับราชการอยู่กองโบริมาณคดี แผนกซ่อมจิตรกรรมฝาผนัง กรมศิลปากร แล้วลาออกมาช่วย ชาติ กอบจิตติ ทำกระเป๋ายาย แต่ ชาติ กอบจิตติ ก็ยังคงทุ่มเทให้แก่การอ่านและการฝึกเขียนอยู่ตลอดเวลา เคยร่วมกับ สุริยะ แซ่ห่าน นักศึกษา รุ่นน้องซึ่งเรียนที่วิทยาลัยเพาะช่างทำสำนักพิมพ์สายธาร พิมพ์หนังสือออกมาหลายเล่ม มี เรื่องเดช จันทรศิริ ไปช่วยงานด้วยวันหนึ่งได้นำเรื่องสั้นชื่อ “ผู้แพ้” ให้เรื่องเดช จันทรศิริ อ่านโดยบอกว่า เป็นเรื่องของ มานพ ถนอมศรีเมื่อ เรื่องเดช ได้อ่านแล้วชมว่าเขียนได้ดีมาก ชาติ กอบจิตติ จึงเกิดความมั่นใจส่งไปให้ สุชาติ สวัสดิ์ศรี ซึ่งกำลังทำ *โลกหนังสือ* อยู่ในขณะนั้นพิจารณา ปรากฏว่าเรื่องสั้น ผู้แพ้ ของชาติ กอบจิตติ ได้พิมพ์ใน *โลกหนังสือ* ฉบับเรื่องสั้นชุด “คลื่นหัวแดง” เมื่อพ.ศ. ๒๕๒๒ และเป็นหนึ่งในสองเรื่องที่ได้รับรางวัล “ช่อกระแจะ” ของ สุชาติ สวัสดิ์ศรี ซึ่งถือว่าเป็นรางวัลที่ได้มาตรฐานมากที่สุดรางวัลหนึ่งและเรื่องเดียวกันนี้ ยังได้รางวัลชมเชยจากการคัดเลือกเรื่องสั้นดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ของสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยอีกด้วย

นับแต่นั้น ผลงานเขียนของ ชาติ กอบจิตติ ได้ลงพิมพ์ในนิตยสารต่าง ๆ เรื่อยมา ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เรื่องสั้นกึ่งนวนิยายชื่อ “ทางชนะ” ได้ร่วมพิมพ์เป็นเล่มครั้งแรก แม้จะยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก แต่นวนิยายขนาดสั้นเรื่อง “จนดรอกร” ซึ่งพิมพ์ใน พ.ศ. ๒๕๒๓

ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในทางชื่นชมอย่าง กว้างขวาง ภายหลังจากมีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนชื่อเรื่องเป็น “บ้าน” และโด่งดังมากที่สุดจากนวนิยายเรื่อง “คำพิพากษา” ซึ่งได้รับรางวัลซีไรต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๒๕ มีผู้นำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์และภาพยนตร์

นวนิยายเรื่อง “พันธุ์หมาบ้า” ก็มีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ด้วย ระยะเวลาหลัง ชาติ กอบจิตติ ยึดอาชีพนักเขียนเพียงอย่างเดียว และร่วมกับเพื่อนทำสำนักพิมพ์คนวรรณกรรม จัดพิมพ์เรื่องสั้น และนวนิยายของตนเองและคนอื่น ๆ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๒ – ๒๕๓๕ ชาติ กอบจิตติ ได้เดินทางไปอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย โดยไม่มีผลงานเผยแพร่จริงจัง นอกจากเรื่องสั้นบันทึกชีวิตที่นั่นบางเรื่อง จน พ.ศ.๒๕๓๖ หลังจากไม่มีผลงานเรื่องใหม่มานาน ๔ ปี ชาติ กอบจิตติ ได้พิมพ์นวนิยายเรื่อง “เวลา” โดยสำนักพิมพ์หอน ของตนเอง ปรากฏว่าได้รับรางวัลซีไรต์ ประจำปี พ.ศ.๒๕๓๗ นับเป็นนักเขียนคนแรกที่ได้รับรางวัลซีไรต์ซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ และเรื่องเดียวกันนี้ได้รับรางวัลนวนิยายดีเด่นจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ.๒๕๓๗ ด้วย

ชาติ กอบจิตติ และภรรยา ใช้ชีวิตเรียบง่าย ในไร่ที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา สร้างสร้งงานเขียนออกมาเป็นระยะ ๆ นอกจากเรื่องสั้นและนวนิยายแล้วยังเขียนบทความและบทภาพยนตร์ และยังเปิดบ้านพัก เป็น โรงเรียนสอนการเขียนอีกด้วย นับเป็นคุณูปการด้านการถ่ายทอดของ ชาติ กอบจิตติ เป็นอย่างยิ่งในการสร้างนักเขียนรุ่นใหม่ให้สืบสานด้านการเขียนต่อไป

ผลงานของ ชาติ กอบจิตติ แม้จะไม่มากนักแต่เข้มข้นด้วยกลวิธีที่น่าสนใจ สร้างความสนใจต่อผู้อ่าน ไม่น้อย จะเห็นว่างานของ ชาติ กอบจิตติ แต่ละเล่มส่วนใหญ่จะพิมพ์ซ้ำเล่มละหลาย ๆ ครั้ง ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อผลงาน	ประเภทของผลงาน	ปีที่พิมพ์	จำนวนครั้งที่จัดพิมพ์
๑.	ทางชนะ	เรื่องสั้นกึ่งนวนิยาย	๒๕๒๒	๑๔
๒.	จนดรอ	นวนิยายขนาดสั้น	๒๕๒๓	๑๕
๓.	คำพิพากษา	นวนิยาย	๒๕๒๔	๓๗
๔.	เรื่องธรรมดา	เรื่องสั้นขนาดยาว	๒๕๒๖	๑๕
๕.	มีดประจำตัว	รวมเรื่องสั้นชุดที่ ๑	๒๕๒๗	๑๔
๖.	หมานำลายน้	นวนิยายขนาดสั้น	๒๕๓๐	๑๓
๗.	พันธุ์หมาบ้า	นวนิยายขนาดยาว	๒๕๓๑	๒๐
๘.	นครไม่เป็นไร	รวมเรื่องสั้นชุดที่ ๒	๒๕๓๒	๗
๙.	เวลา	นวนิยาย	๒๕๓๖	๑๓
๑๐.	บันทึก : บันทึกเรื่องราว ไร้สาระของชีวิต	งานเขียนอิสระ	๒๕๓๕	๒๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑.	รายงานถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี	เรื่องสั้นขนาดยาว	๒๕๓๕	๔
๑๒.	ลมหลง	บทภาพยนตร์	๒๕๔๓	๑
๑๓.	เปลญวนใต้ต้นนุ่น	บทความ	๒๕๔๖	๒

ผลงานที่แปลเป็นภาษาต่างประเทศ

ผลงานของ ชชาติ กอบจิตติ นอกจากจะเป็นที่นิยมของนักอ่านคนไทยแล้ว ยังเป็นที่รู้จักและสนใจของนักอ่านชาวต่างประเทศด้วย เพราะได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษาดังนี้

๑. คำพิพากษา แปลเป็นภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และ เยอรมัน
๒. เรื่องธรรมดา แปลเป็นภาษาจีน ฝรั่งเศส และ มาลายู
๓. มืดประจําตัว แปลเป็นภาษาจีน อังกฤษ ญี่ปุ่น และ มาลายู
๔. เวลา แปลเป็นภาษาอังกฤษ

๑ คำพิพากษา ได้รับรางวัลดีเด่น ประเภทนวนิยาย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๔ และรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน(ซีไรต์) พ.ศ.๒๕๒๕

๒ เวลา ได้รับรางวัลดีเด่น ประเภทนวนิยาย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๖ และรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) พ.ศ.๒๕๓๗

1.2 พันธุ์หมาบ้า

เรื่องพันธุ์หมาบ้า ซึ่งเป็นนวนิยายขนาดยาวที่สุด ชชาติ กอบจิตติ ทดลองโดยการเขียนเป็นตอนๆ ลงในนิตยสารสสนา ตั้งแต่ปีแรกของเดือนสิงหาคม ๒๕๒๘ จนถึงปีแรกของเดือนธันวาคม ๒๕๓๐ รวมเวลาสองปีสี่เดือนครึ่ง นับว่าเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ เพราะในช่วงเวลานั้น เวทีของนักเขียนรุ่นเก่าและ นักเขียนรุ่นใหม่แยกกันโดยเด็ดขาด นักเขียนรุ่นเก่าจะมีพื้นที่ในนิตยสารต่างๆ ตีพิมพ์เรื่องยาวเป็นตอนๆ ก่อนรวมเล่ม ส่วนนักเขียนรุ่นใหม่จะเขียนเรื่องจบแล้วจึงส่งเรื่องให้บรรณาธิการพิจารณาตีพิมพ์เป็นเล่มเลยทีเดียว การเขียนนวนิยายตีพิมพ์เป็นตอนๆ ในนิตยสารจึงเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่านักเขียนรุ่นใหม่ก็เขียนเรื่องขนาดยาวติดต่อกันเป็นตอนๆ ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแสดงให้เห็นว่าตัวเองสามารถเขียนเรื่องอ่านสนุกๆ ได้เช่นกัน นอกจากทดลองเขียนเรื่องอ่านสนุกซึ่งเป็นชีวิตของวัยรุ่นวัยคะนองกลุ่มหนึ่งแล้ว ชชาติยังเลือกใช้ภาษาที่ต่างไปจากเรื่องอื่นๆ เพื่อความเหมาะสม นั่นคือ ภาษาหยาบคาย แข็งกระด้าง คำคะนอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฯลฯ หรือคิดถ้อยคำแทนที่เพื่อให้สามารถตีพิมพ์ได้เช่น คำว่า “กล้วย” แทนคำหยาบที่วัยรุ่นมักจะพูดกัน นวนิยายเรื่องนี้เป็นหนังสือครองใจนักอ่านชายเป็นอันดับต้นๆ ตั้งแต่ยุคนั้นจนมาถึงยุคนี้

พันธุ์หมาบ้า เป็นนวนิยายที่กล่าวถึงกลุ่มคนหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันที่ภูเก็ต โดยประกอบด้วยสมาชิกจากหลายพื้นฐานครอบครัว หลายฐานะ แต่ละคนก็ต่างมุ่งไปในเส้นทางชีวิตที่ต่างกัน ซึ่งมีมิตรภาพของพวกเขาก็เกิดอยู่ในวงสุรา ภัตตาคารและยาเสพติด

นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนแนวคิดและความเป็นอยู่ของยุคสมัยนั้นได้อย่างดี มีความเด่นเรื่องตัวละครมาก อาจเป็นเพราะผู้เขียนนำเอาเรื่องราวชีวิตกลุ่มเพื่อนของตัวเองมาเป็นวัตถุดิบ เราจึงเห็นหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น การเอาเปรียบในสังคม การแข่งขัน การหลอกลวงในเชิงธุรกิจ เมืองมืดนอกกฎหมาย อันเป็นฉากที่เกิดขึ้นรอบตัวเราทั้งสิ้น

เหนืออื่นใด คือได้เห็นผลร้ายของยาเสพติดที่ได้ทำลายช่วงชีวิตของตัวละครแต่ละตัว เรื่องราวดำเนินผ่านตัวละครหลายตัว ตัวเอกหลักคือ “ฮึดโต๊” ผู้เขียนบรรยายเรื่องราวด้วยการตัดช่วงเวลาไปมา โดยบรรยายชีวิตของตัวละครไปที่ละตัวจนมาเกี่ยวเนื่องกันเป็นกลุ่ม

พันธุ์หมาบ้า ฉบับรวมเล่มแบ่งออกเป็น 13 ตอน แต่ละตอนมีความยาวไม่เท่ากัน บางตอนมี 30 หน้า ในขณะที่บางตอนมี 80 หน้า โดยที่ชาติเป็นคนตัดตอนเองทั้งหมด

บทที่ 2 การวาดภาพประกอบ

2.1 ประเภทต่างๆของภาพประกอบ

ส่วนภาพประกอบวรรณกรรมอื่นๆ เท่าที่พบในปัจจุบันก็สามารถแบ่งออกมาดังนี้

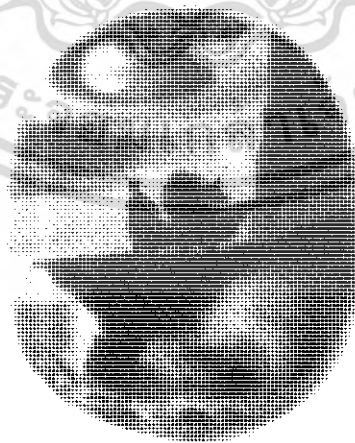
- ประเภทบรรยาย
- ประเภทส่งเสริมเนื้อเรื่อง
- ประเภทแสดงรายละเอียด
- ประเภทตกแต่ง
- ประเภทสัญลักษณ์

ประเภทบรรยาย

คือแนวที่แสดงเหตุการณ์และตัวละครต่างๆ ในเรื่องให้เหมือนจริงที่สุด เห็นภาพมากที่สุด โดยมากเห็นจากวรรณกรรมสมัยเก่า เช่น เพชรพระอุมา หรือ วรรณกรรมเด็กต่างๆเช่นในสมัยนี้

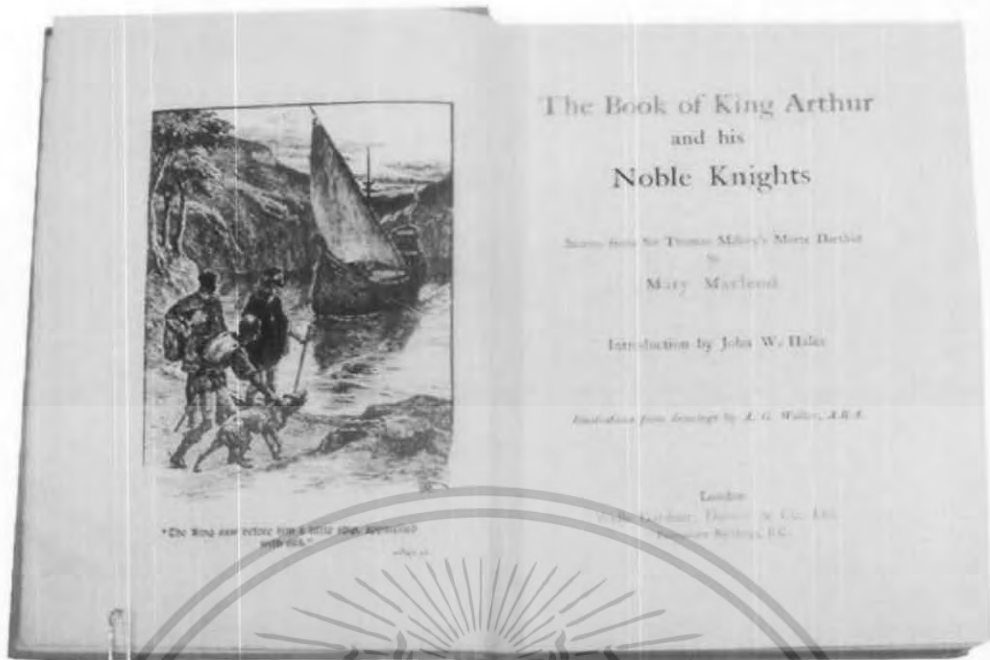
เป็นไปได้ว่า จากในวรรณกรรมนั้นๆอาจมีความซับซ้อน และเป็นเรื่องราวที่จับใจ จึงเกิดการวาดภาพประกอบไว้เพื่อบรรยายเรื่องราว เพื่อให้เกิดการตอบสนองกับภาพจินตนาการของผู้อ่านอย่างรวดเร็วและชัดเจน ในอีกแง่ก็ต้องการสร้างภาพลักษณ์ของจากเรื่อง ตัวละครนั้นๆ ในระยะยาว ในกรณีที่เรื่องมีความยาวซะละ

ส่วนวรรณกรรมเด็กที่ต้องใช้ภาพประกอบแบบนี้ ก็เพราะเด็กสมาธิสั้นกว่าผู้ใหญ่ ภาพประกอบจึงมีส่วนดึงดูดความสนใจของเด็กไว้ได้ และผู้อ่านบางประเภทอาจยังไม่ถนัดที่จะจินตนาการอะไรยากๆ หรือสิ่งที่ไม่เคยเห็นภาพ แต่มันปรากฏในนิยาย

1. ภาพประกอบจากเรื่อง *Harry Potter*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.ภาพประกอบจาก *The Book Of King Arthur and his Noble Knights*

1.2 ภาพประกอบ จากเรื่อง เพชรพระอุมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

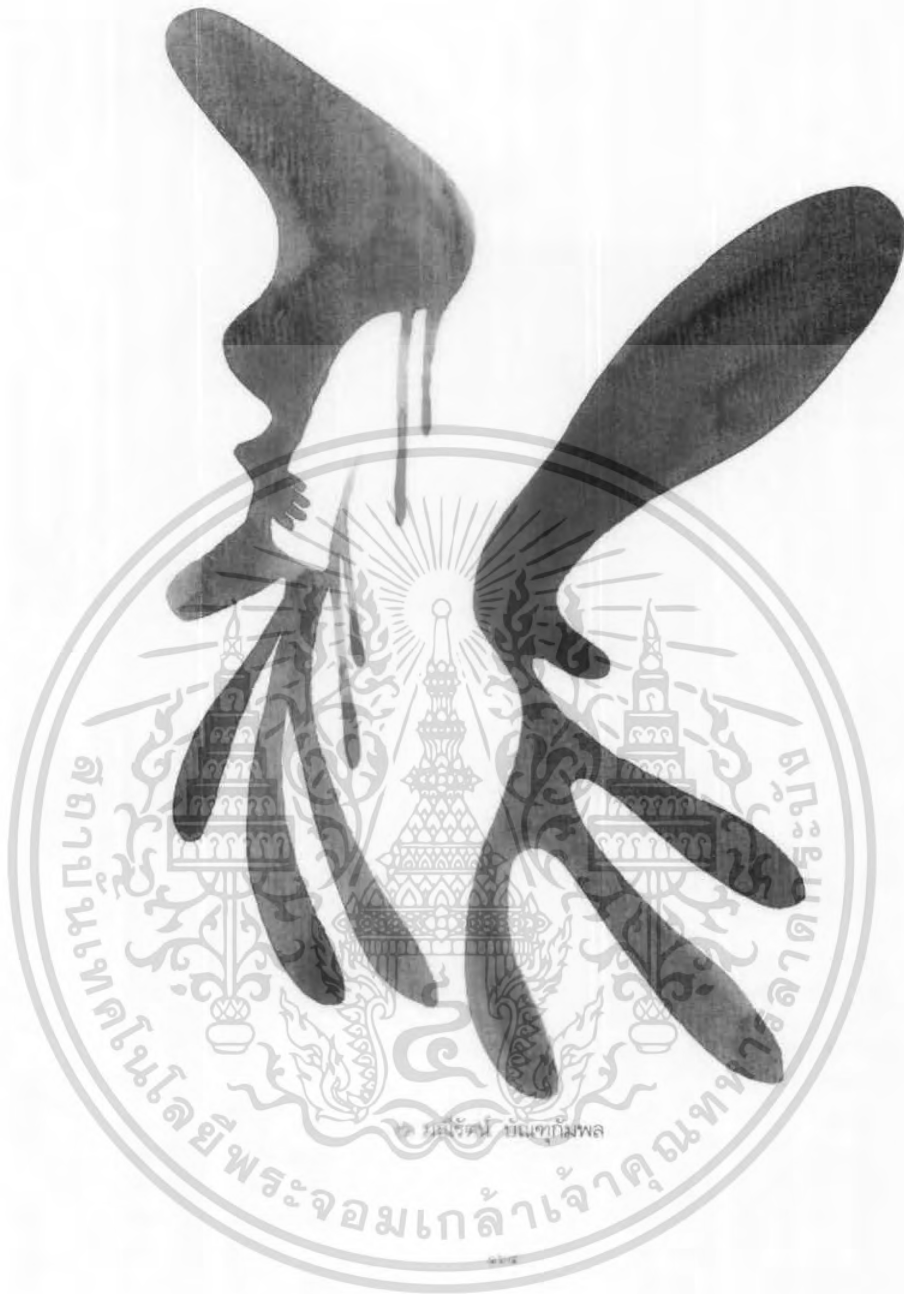
ประเภทส่งเสริมเนื้อเรื่อง

คือแนวที่นำส่วนประกอบของเรื่อง ตรงนั้นบ้าง ตรงนี้บ้าง มันทัดทอน จับรูปแบบ จัดองค์ประกอบ เพื่อนำมาบอกเล่าแทนอารมณ์ของตัวเนื้อเรื่องทั้งเรื่อง ส่วนมากมักพบในเรื่องสั้น เพราะมีพื้นที่จำกัด ไม่มากสำหรับรูปประกอบ และเรื่องราวไม่ยืดเยื้อยาวเกินจะสรุปอารมณ์ให้อยู่ในภาพเดียว ไม่ก็ใช้กับเรื่องยาวที่แบ่งเป็นตอนๆ เป็นอีกแนวที่พบมากในปัจจุบัน เพราะคุณสมบัติการตัดทอน และจัดองค์ประกอบใหม่ของมันเป็นไปกับรสนิยมศิลปะและกราฟฟิคสมัยนี้

1.3 ภาพประกอบจากเรื่อง ไอ้สิทธ์บ้ากาม , นิตยสารพลอยแถมเพชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

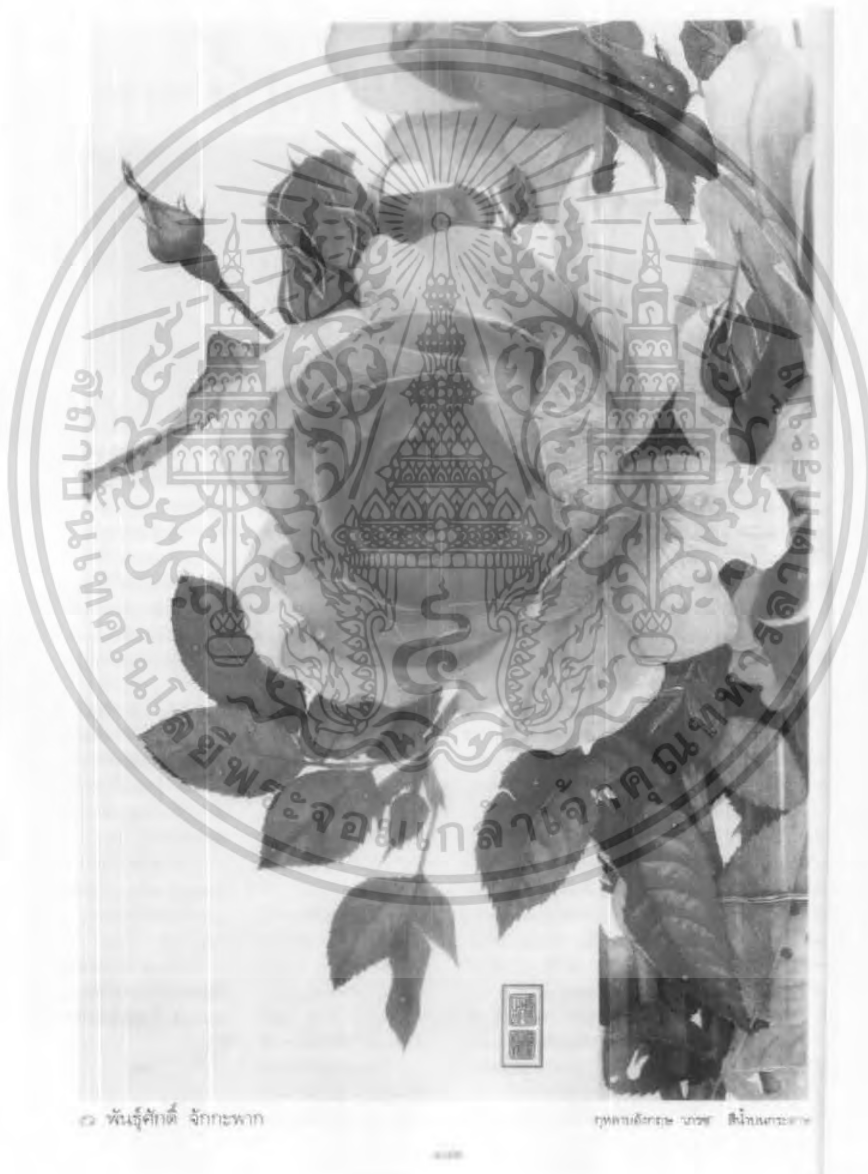

1.4 ภาพประกอบเรื่อง แม่เล่า, นิตยสารพลอยแกมเพชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทตกแต่ง

แนวนี้อาจเป็นแนวที่วาดง่ายที่สุด หรือคิดน้อยที่สุด และพบมากในหนังสือนิยายสาร(ที่ค่อนข้างมีอายุ)ทั่วไป คือมีภาพประกอบที่แสดงอารมณ์ไปในทางเดียวกับเรื่อง ไม่ก็ช่วยผลักดันอารมณ์เนื้อเรื่อง เช่น นิยายผี ก็จะมีภาพยายแก่หน้าละ นิยายรัก ก็มีรูปผู้หญิงๆ อ่อนหวานๆ โดยไม่ได้มีนัยยะ และไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ซึ่งประโยชน์อีกอย่างก็คือดึงดูดสายตาผู้อ่าน และบอกผู้อ่านให้รู้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องประเภทไหนได้อย่างรวดเร็ว

1.5 ภาพประกอบจากเรื่อง นางโลม ,นิยายสาร พลอยแถมเพชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ภาพประกอบจากเรื่อง แรงบันดาลใจในคืนร้อน, นิตยสาร M

1.7 ภาพประกอบจากเรื่อง มาลัยสามชาย, นิตยสาร Image

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวนิยาย
๓๐ : ๖๕ ๓๗๖

1.8 ภาพประกอบจากเรื่อง มหาชาติ , นิตยสารกุลสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทสัญลักษณ์

แนวนี้นี้คือแนวที่ต้องอาศัยความคิดและการตีความมากกว่าแนวอื่น การเปลี่ยน การตัดทอน คล้ายกับแนวที่สอง แต่เปลี่ยนไปเยอะกว่า เช่น หากพูดถึงเรื่องคน ก็อาจจะนำสิ่งอื่นมาใช้เป็นคน ไม่ใช่การเอาคนมาตัดทอนเพื่อวาดในแบบต่างๆ

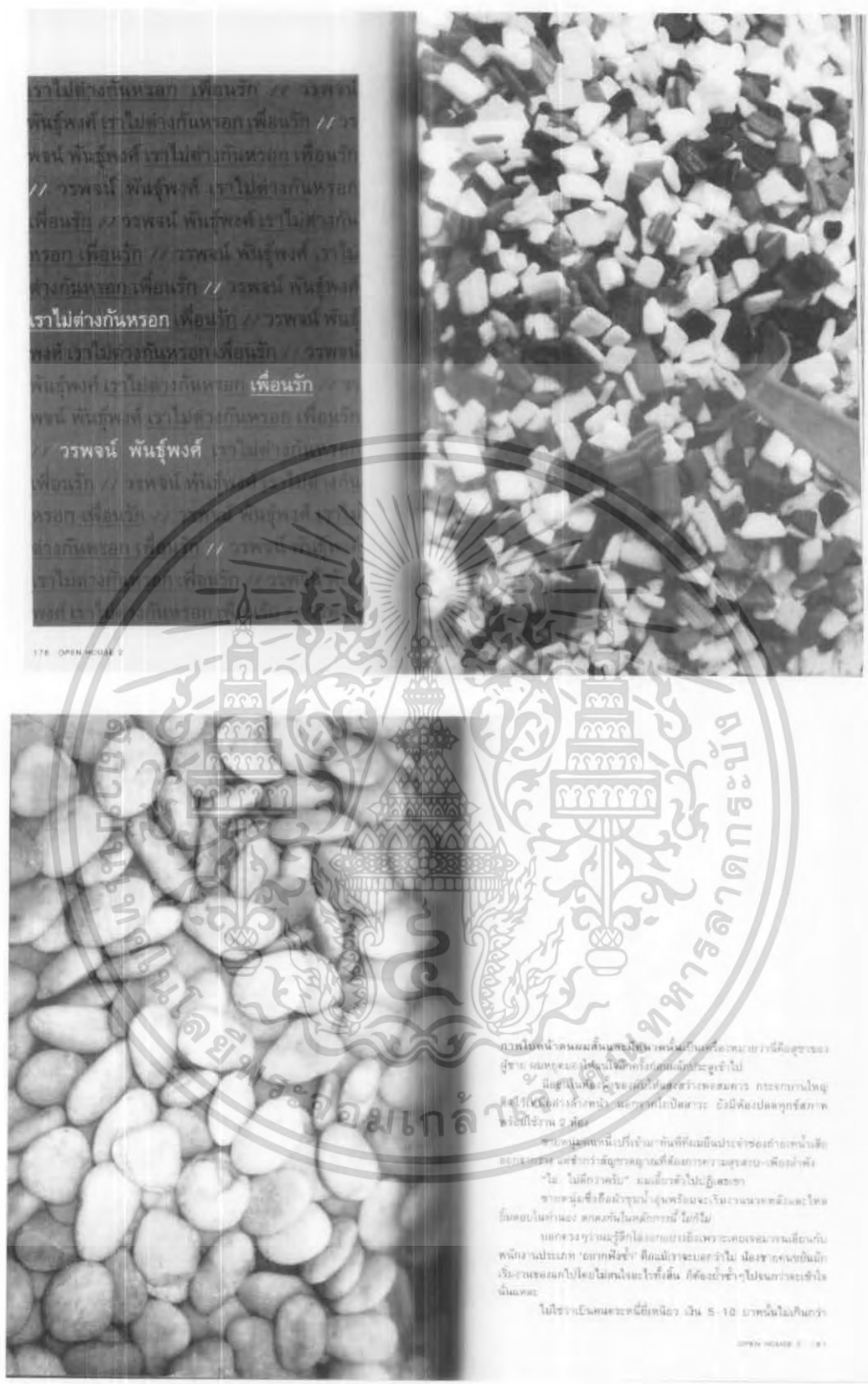
ภาพประกอบในแนวนี้อาจตีความได้ถ้าขาดชื่อเรื่อง หรือ เนื้อเรื่อง มันจะแยกออกมา โดดๆเป็นแค่ภาพๆหนึ่ง โดยที่ตัวมันเองไม่ได้บอกเล่าอะไรเลย หรือตีความได้ไปอีกหลายๆ ความหมาย

มักใช้กับเรื่องราวที่แฝงแง่คิดเยอะๆเป็นส่วนมาก

1.9 ภาพประกอบจากหนังสือ “สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน” ใช้หุ่นไม้สองตัวยืนทับกัน เพื่อแทนเนื้อเรื่องของการเป็นผู้นำในชีวิตคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 ภาพประกอบของเรื่องสั้น “เราไม่ต่างกันหรอกเพื่อนรัก” ใช้หินขัดและหินสีแทนความเหมือนที่แตกต่างกันของตัวละครในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทแสดงรายละเอียด

แนวนี้นิเวศยจินตนาการ และการตีความทำให้อื่น เพียงแต่ผู้เขียนต้องมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องอย่างลึกซึ้ง การวาดภาพแนวนี้อาจบรรยายรายละเอียดในอัตราที่มากพอๆกับแบบแรก หากแต่โฟกัสไปที่จุดเดียวคือจุดที่ต้องการบรรยายนั้น

1.11 ภาพประกอบของนิทาน *The Book of King Arthur and his Noble Knights* แสดงรายละเอียดตัวละคร

ภาพแนวนี้อาจมีผลต่อภาพในหัวของผู้อ่านมาก เพราะเป็นการรับข้อมูลตรงๆและเก็บทุกรายละเอียด ซึ่งมีผลกับความถูกต้อง หากเรื่องนั้นอยู่บนพื้นฐานความจริง เช่น นิยายสืบสวน สอบสวน ฆาตกรรม แก๊งปริศนา

หากเป็นแนวเหนือจริง หรือเซอร์เรียลลิสต์ ภาพวาดแนวนี้อาจไม่ต้องแสดงออกมาตรงนัก อาจจะวาดออกมาตามอารมณ์ของเรื่องได้ แต่การมีภาพประกอบในเรื่องเหนือจริงหรือไม่ ก็ต้องศึกษาเนื้อเรื่องและเข้าใจอย่างลึกซึ้งกัน

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

1.12 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดของ นวนิยาย เทวกับชาตาน แสดงสิ่งที่เป็นเงื่อนงำ

1.13 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดตัวละคร สมิงราหู จากเรื่อง ราชาริราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้วงนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.14 ภาพประกอบแสดงรายละเอียดตัวละคร มนุษย์แกะ จาก แกะรอยแกะดาว

ภาพประกอบของพันธุ์หมาป่า ที่เห็นตามหัวเรื่อง อาจจะไม่เรียกว่าเป็นภาพประกอบก็ได้ เพราะเป็นส่วนที่ตัดออกไปก็ไม่มีอะไรเสียหาย แต่ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งของหนังสือหรือไม่ ก็คิดว่ามันมีส่วนที่น่าจะพิจารณาในแง่ของภาพประกอบได้อยู่

ยกตัวอย่างภาพจากตอนแรก “เหล้า-เล่า” เป็นภาพกล้วยลายเส้นง่ายๆอย่างที่เห็น ในตอนก็ไม่ได้กล่าวถึงกล้วย และตอนไหนๆจนจบของเรื่องก็ไม่ได้กล่าวถึงกล้วย แต่เป็นกลวิธีของคนเขียนที่ใช้คำว่ากล้วย มาแทนคำหยาบคำหนึ่งที่วัยรุ่นเรียกกันติดปาก

และในเรื่องของตอนนั้นเองก็ไม่ได้ คำกล้วย กล้วย กันจนจบตอน อาจมีบ้างแต่ไม่ใช่จุดเด่น ซึ่งจริงๆแล้วตอนนี้ทั้งตอนดำเนินเรื่องผ่านการพูดคุยระหว่างเพื่อนในภาษาหยาบคายทั้งตอน เขี่ยบ้าง สัตว์บ้าง กล้วยหลุดมาบ้าง กล้วยเลยมาเป็นภาพประกอบของตอนที่พูดกันอย่างหยาบคาย เหมือนการที่คุยกับเพื่อนตามสบายทั่วไป

ภาพประกอบของพันธุ์หมาป่า อาจไม่ได้แสดงความเป็นภาพประกอบอย่างเต็มที่ก็จริง แต่ประโยชน์ของมันก็คือเป็นตัวผ่อนคลายอารมณ์ของเรื่องได้บ้าง ด้วยลายเส้นที่ง่ายของมัน และตัวเนื้อความที่มัน ไม่ได้บอกระไรมากไปกว่าอื้ออวมเจตเดี้ยว คงเป็นกลยุทธ์ของผู้จัดทำที่ต้องการเบรกอารมณ์ลงไปบ้างไม่ให้เครียดเกินไป

แนวทางที่จะนำมาประยุกต์ทำภาพประกอบให้กับเรื่องพันธุ์หมาบ้านี้คือ แนวส่งเสริมเนื้อเรื่อง

เนื่องจากวรรณกรรมเรื่องนี้มีการกล่าวถึงความเป็นนามธรรมสูง และตัวเนื้อเรื่องมีความเคลื่อนไหวเยอะ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของชีวิตประจำวันเป็นส่วนมาก จึงไม่ต้องการภาพประกอบที่บรรยายรายละเอียดจนเกินไป และภาพประกอบที่แสดงสัญลักษณ์จนเกินไป

2.2 แนวภาพประกอบที่จะนำมาประยุกต์ใช้

ส่วนรูปแบบของกราฟฟิคที่จะนำมาประยุกต์ทำภาพประกอบให้กับเรื่องพันธุ์หมาบ้านี้คือ ศิลปะยุค 60

เหตุที่นำมาใช้ประยุกต์ใช้คือ ตรงกับยุคของเนื้อเรื่องซึ่งอยู่ในยุคเดียวกัน ส่วนประกอบหลายๆอย่างที่ตัวละครมี ก็เชื่อมโยงกับความเป็นฮิปปี อาจจะมีหลายส่วนที่ต่างกันไปบ้าง ก็แน่นอนว่าเรื่องราวอยู่คนละทวีปกัน

กัญชา ยาเสพติด ชีวิตอิสระ เสียงเพลง เห็ดเมา เซ็กส์ต่อต้านทุนนิยม-สงคราม-โลกธุรกิจ คือแก่นของฮิปปี และก็เป็นหลายส่วนของพันธุ์หมาบ้านี้เช่นกัน

ก่อนจะพูดถึงความต่างตรงนี้ พูดถึงศิลปะในยุค 60

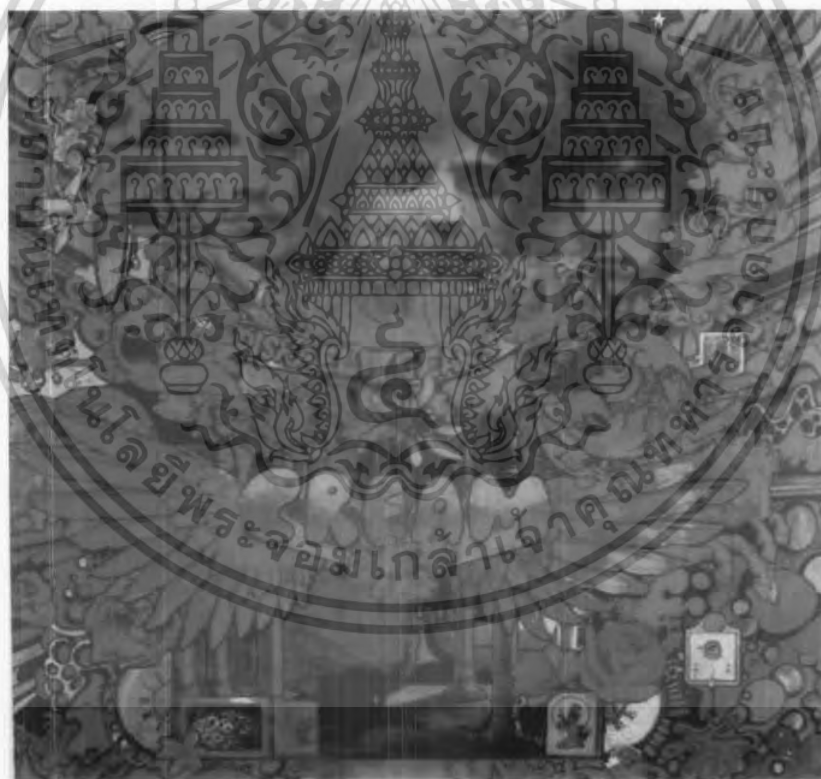
ยุค 1960 ของอเมริกา ถูกเรียกว่ายุค "บุปผาชน" (Flower people) หรือวัยรุ่นเรียกตัวเองว่าบุปผาชน (Flower children) ในอดีตประวัติศาสตร์ชาติอเมริกันหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กรรมกรและชาวไร่ชาวนาพัฒนาตนเองขึ้นมาเป็นชนชั้นกลางของประเทศได้ เพราะการขยายผลผลิตการเกษตรหลังสงคราม ที่ยากแค้นแสนเจ็บปวดกันทั้งโลก เมื่อมีรายได้ดีขึ้น ความเป็นอยู่ก็ดีขึ้น พลังสำคัญที่ยกมาตรฐานครอบครัวกรรมกรให้ขึ้นมาเท่าเทียมชนชั้นกลางของอเมริกัน ก็คือ บรรดาแม่บ้านหรือภรรยาตัวเอง จากการเป็นสมาชิกสมาคมครูและผู้ปกครอง ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน ดูแลลูกอย่างใกล้ชิด และทำงานใกล้ชิดกับคนชั้นกลาง ความมั่งคั่งของยุคนี้ เปิดโอกาสให้วัยรุ่นฟุ่มเฟือยมากขึ้น กำเนิดแฟชั่นของคนตามรสนิยมที่แตกต่าง ทำให้เกิดวัฒนธรรมวัยรุ่น (YOUTH CULTURE) นับตั้งแต่การแต่งกายจนถึงการพฤติกรรมประจำวัน เติบโตขึ้นเป็นผลผลิตของชนชั้นกลางที่ไม่เคยเผชิญกับสงครามและความขาดแคลน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการหลงใหล ลัทธิวัตถุนิยม (MATERIALISM) ของพ่อแม่ จึงเกิดการต่อต้านขึ้น เพราะแรงกดดันจากสงครามเวียดนาม ที่ฆ่าชีวิตคนหนุ่มสาวอย่างยี่ดยิบและต่อต้านค่านิยมของบรรพบุรุษพิริอิตัน ที่ถือเอาการทำงานหนัก ความก้าวหน้าที่ในชีวิต การเคารพกฎหมายระเบียบวินัย ยึดมั่นอยู่กับครอบครัว และนับถือตนเองในฐานะคนผิวขาวเชื้อสายแขกก่อนหนุ่มสาวในยุคนี้ต่างพากันปลื้มตัวออกนอกระเบียบของสังคมเดิม จนได้ชื่อว่าพวก "ฮิปปี" (hippies) หนุ่มสาวที่ต่อต้านสังคมที่เรียกตัวเองว่าบุปผาชนเหล่านี้ หันเข้าหายาเสพติดและดนตรี เป็นสื่อที่ระบอบทั่วโลก ยาเสพติดนิยมกันในหมู่ปัญญาชน เพราะทำให้เกิดความเคลิ้มฝันทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ผู้เสพคิดว่าตัวเองกำลังเกิด "มโนธรรมใหม่" (ที่ต่อต้านวัฒนธรรมดั้งเดิม) ทำให้เกิดความสนุกสนานและคลายความเครียด พวกเขาไม่สนใจการเมืองเพราะถือว่าไม่จริงจังต่อกัน พวกเขาเรียกร้องความรัก ความซื่อสัตย์ ความเปิดเผย และความเป็นอิสระ ซึ่งถือว่าหาไม่ได้จากสังคม จึงเกิดการต่อต้านวัฒนธรรมสลัดกฎเกณฑ์ทางเพศสัมพันธ์ยึดถือค่านิยมใหม่ที่เชื่อว่า หญิงและชายมีสิทธิอันชอบธรรม ที่จะแสวงหาผู้ที่เข้ากับตนได้ในทางเพศสัมพันธ์ และยอมรับความวิปริตทางเพศอย่างออกหน้าออกตา

1969 โกลด์ลีนทศวรรษ สภาพความเป็นอยู่ของพวกบุฟฟาชนเลวร้ายลง กลายเป็นคนข้างถนน (STREET PEOPLE) มีชีวิตร่อนเร่พเนจร และก่อความรุนแรงที่ทำทลายกฎหมาย จนสังคมประณามว่า "ต่ำทราม ยังไม่โต นึกถึงแต่ตนเอง และรู้ความรับผิดชอบอย่างเห็นแก่ตัว"

ปี 1970 สถานะการคลายความตึงเครียด หลังสงครามเวียดนามยุติ การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนก็อ่อนกำลังลง ชุมชนของฮิปปี จึงถนัดถยานไป เมื่อมีเซเนอเรชั่นใหม่ที่มีคุณภาพเข้ามาแทน

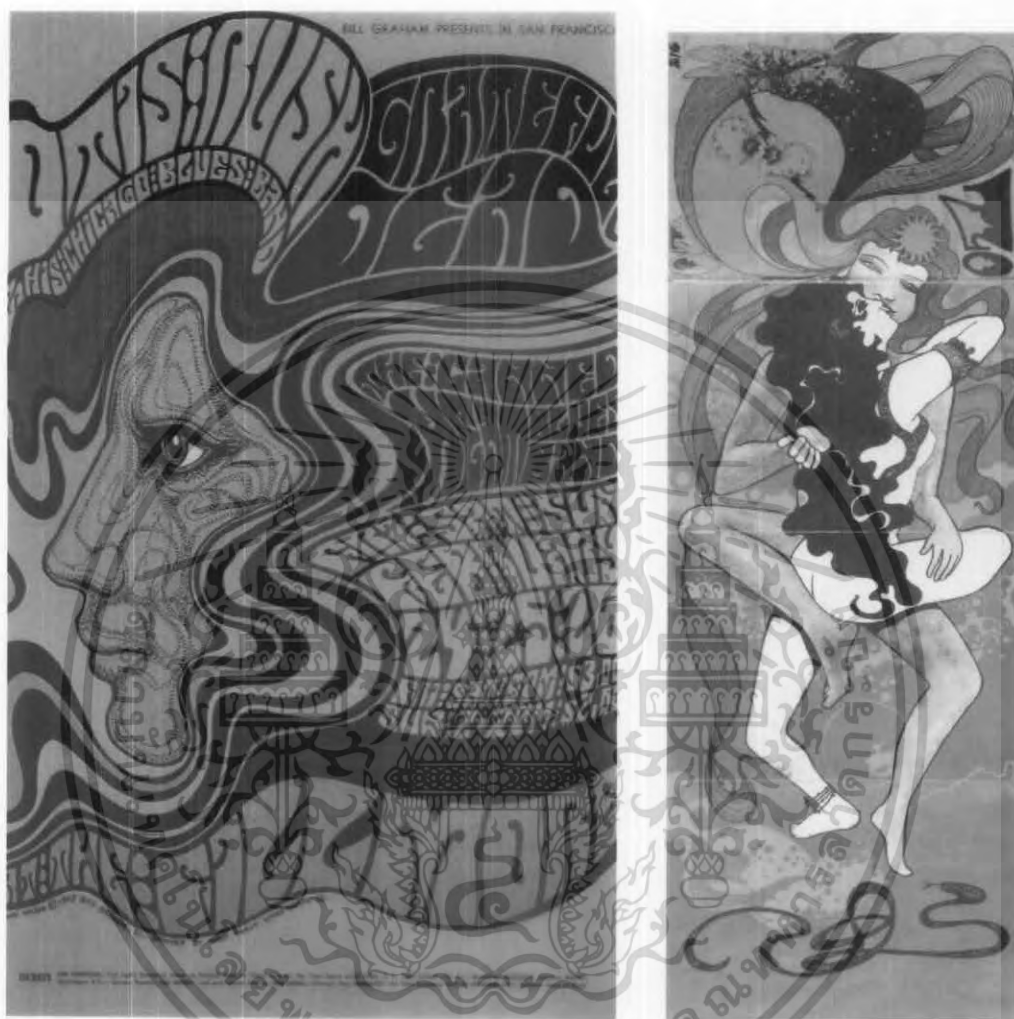

2. ตัวอย่างภาพประกอบที่มีนัยยะของ สันติภาพ และ ความรัก

ศิลปะของยุคนี้กำเนิดมาแบบนี้ กำเนิดมาด้วยความตื่นตัวต่อต้านสงคราม รักสงบ รักคนตรีทุกคนเป็นเพื่อนกัน ฟรีเซ็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

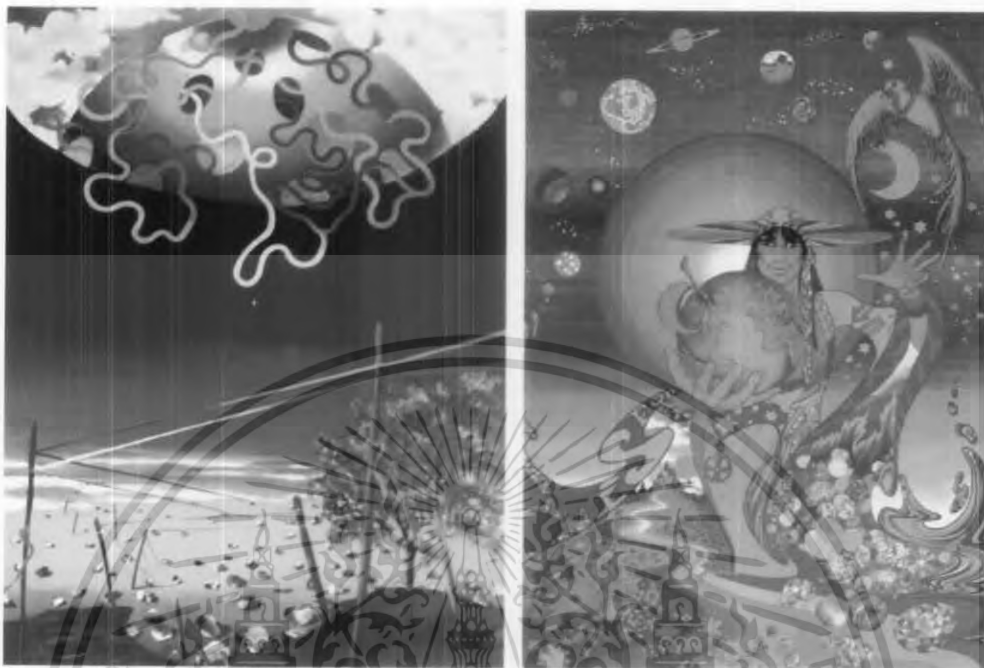
ความสุดโต่งของชีวิตบรรยายออกมาด้วยสีสันฉูดฉาดชัดเจน หลายภาพแสดงนัยยะของ
สันติ และรักสนุกสนานตลอดไปถึงความมีนเมา งานดีไหน่ของยุค60จึงยากที่จะหากริด หาระเบียบ
หากแต่ต้องหาดัวอักษรเพราะมันเลื้อยแอบอยู่ในภาพนั้น และมัน ไปสุดตรงไหน

2.1. ตัวอย่างภาพประกอบที่นัยยะของ ความมีนเมา ความรัก และ เซ็กส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายถูกแสดงออกมาเป็นรูปธรรม สีและเส้นในภาพจึงเลี้ยวตลอดคดเคี้ยว บางรูปพยายามแสดงถึงความเข้าใจในจักรวาล ความเข้าใจในหลักธรรม

2.2 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีนัยยะของความเข้าใจในจักรวาล-ความเข้าใจในหลักธรรม

สิ่งที่ต่างออกไประหว่างฮิปปีของไทยและฝรั่งคืออุดมการณ์

หากเรียกกลุ่มคนในพันธุมมาบัวว่าฮิปปี ตามที่คนทั่วไปในเรื่องเรียกพวกเขา สิ่งแรกที่ได้เห็นได้ชัดคือ อุดมการณ์ทางเมือง และการต่อต้านทุนนิยม

แม้ว่าทัย อ็อคโต้ ลีวน และเพื่อนๆ ไม่ได้แสวงหาความสุขเกษมใจมากนัก แต่ตัวเขาเองก็รู้ว่าตัวเองต้องดำรงอยู่ในโลกใบเดียวกับคนทั่วไป พวกเขาพยายามตั้งตัว ตั้งกิจการทุกคน ไม่มีใครพร่ำกล่าวถึงความรัก สงคราม สันติภาพแต่อย่างใด ถ้าไม่พูดเรื่องเงิน งาน ก็ไม่พ้นเรื่องเหล้า เมา

พวกเขาตัดผมสั้น ไม่รุ่งรัง หาเงินมาใช้หางานทำ ถึงจะเพื่อเอาไปเทียว เขาก็รู้ตัวเองว่าแพ้ต่อโลกภายนอกตั้งแต่ยังไม่สู้ และไม่ต้องประวัทงกับสิ่งเหล่านั้น

แต่เห็นความต้องการในโลกของตนเอง รักสนุก รักการเมามาย รักดนตรี บีทเทิล ไม่เบียดเบียนใคร รักการเมามาย ยาเสพติด เหล้า กัญชา ตรงจุดนี้ที่มีส่วนเหมือนฮิปปี

และฮิปปีของไทยก็เป็นเช่นนี้

สไตล์ที่จะใช้ก็คือสไตล์ของยุค 60 นี้ แต่อาจจะประยุกต์ให้หลายสิ่งเปลี่ยนแปลงไป เพราะสไตล์ของภาพประกอบที่ต้องการสื่อให้เห็นถึงเนื้อเรื่องโดยรวม แฝงเรื่องราวต่างๆ สไตล์ของยุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นแบบอาจจะนำมาใช้ได้ไม่ดีนัก และองค์ประกอบต่างๆ ที่ยุคต้นแบบมักจะกล่าวถึง เช่น ความรัก
ปรัชญา จักรวาล ก็ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในเรื่องนี้

ปัจจุบันมีการนำเอาสไตล์ของยุคต้นแบบ โดยตัดประเด็นดังกล่าวแล้วมาใช้ไปอยู่ค่อนข้าง
แพร่หลาย โดยเรียกว่า Neo 60's ว่าจะยังคงลวดลาย การไหลของสี การจัดวาง และการทับซ้อน
ของสี จากศิลปะต้นแบบไว้อยู่

2.3 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

2.4 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

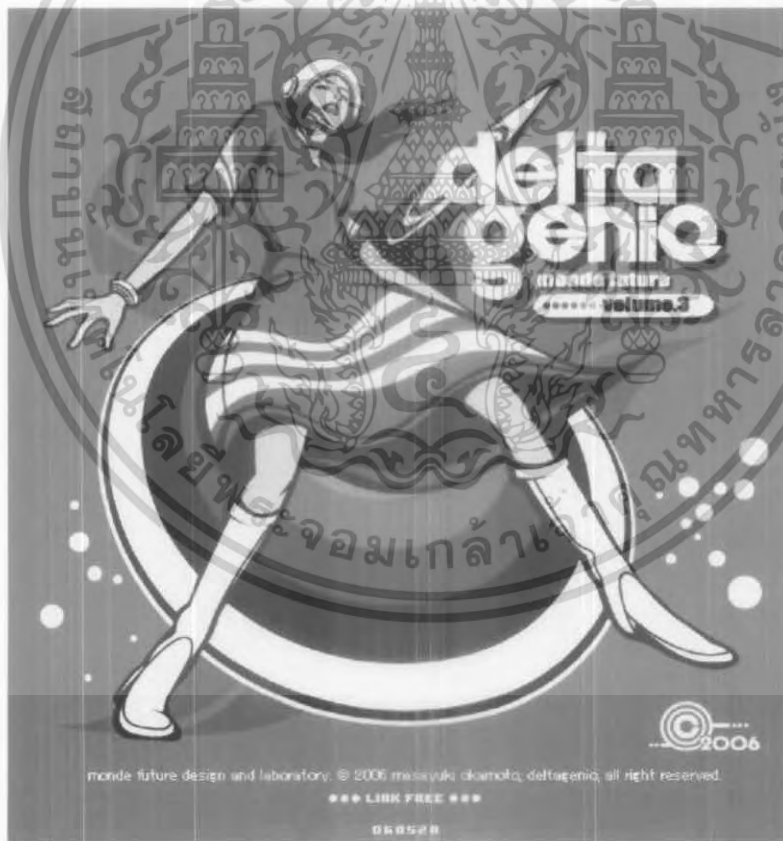
2.5 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

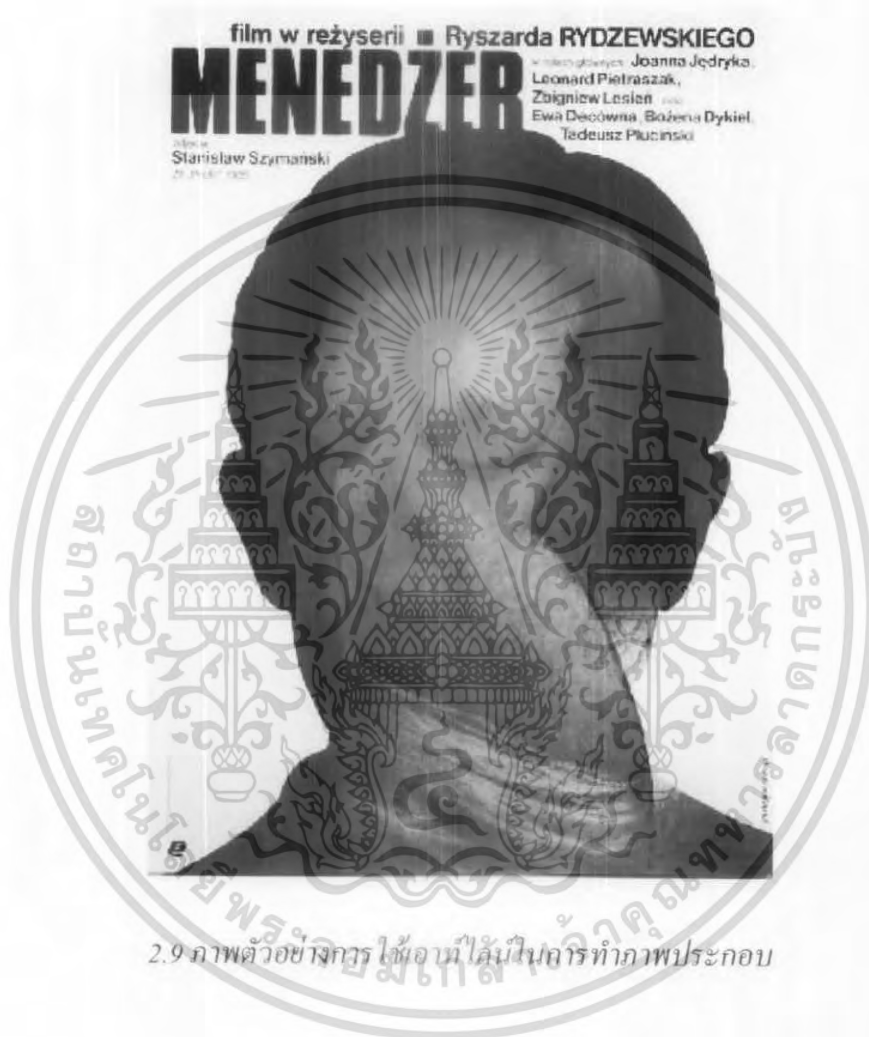
2.7 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

2.8 ตัวอย่างศิลปะแบบ Neo 60's

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดองค์ประกอบภาพต่างๆ อาจพูดถึงเรื่องราวและการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร ซึ่งเป็น การยากที่จะวาดองค์ประกอบหลายๆอย่างเพื่อให้อยู่ในรูปเดียว จึงใช้หลักของการลวงตา โดยแอบ ซ่อนลักษณะเด่นของอ็อบเจ็กต์นั้นๆไว้ ใ้อ็อบเจ็กต์หนึ่ง หรือประกอบอ็อบเจ็กต์หลายๆตัวไว้ด้วยกัน โดยหาจุดร่วมต่างๆของอ็อบเจ็กต์นั้นๆ

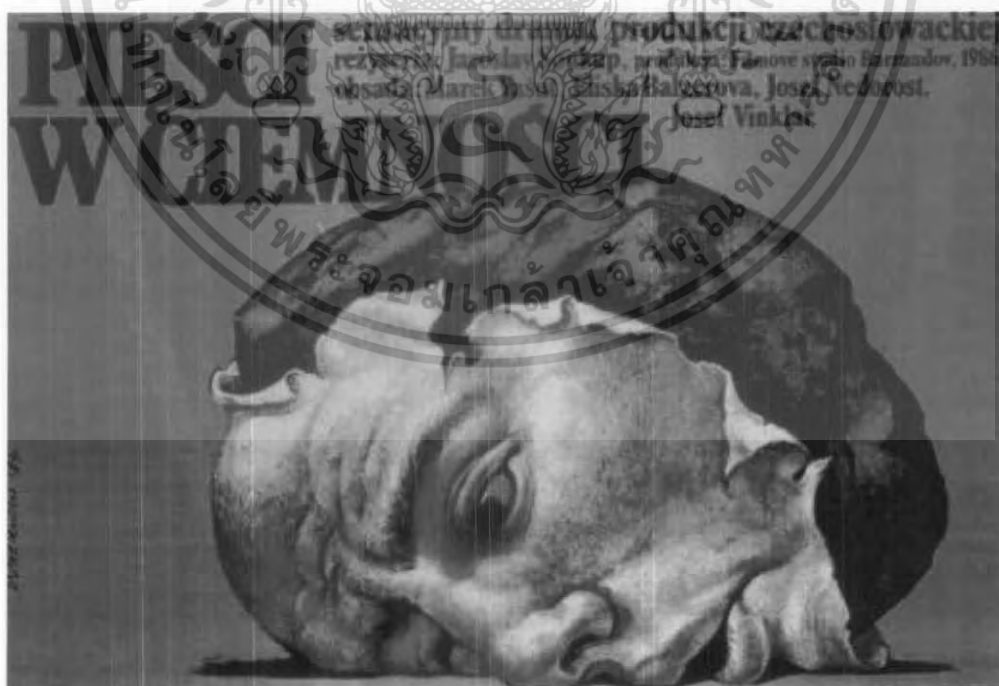

2.9 ภาพตัวอย่างกร ใช้เทคนิคในการถ่ายภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

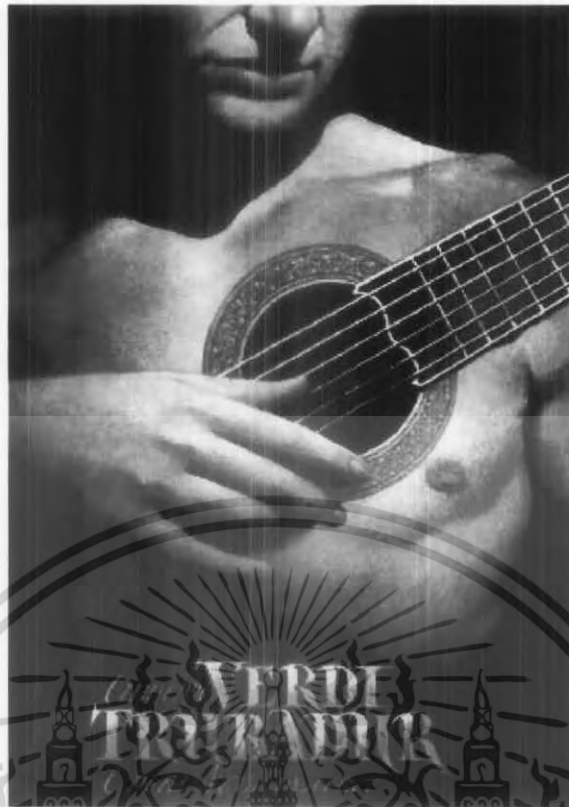

2.10 ภาพตัวอย่างการใช้เอฟเฟกต์และการลงตาในการทำภาพประกอบ

2.11 ภาพตัวอย่างการลงตาในการทำภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 ภาพตัวอย่างการใช้เอาทีไลน์ในการทำภาพประกอบ

2.13 ภาพตัวอย่างการใช้เอาทีไลน์ในการทำภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 ขั้นตอนการออกแบบ

3.1 การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และ ธีมของเรื่องในแต่ละตอน

ขั้นตอนการทำงาน จะเริ่มจากการอ่านเนื้อเรื่องซ้ำอีกครั้ง แล้วจับประเด็นว่าในแต่ละตอนกล่าวถึงอะไรเป็นหลัก โดยร่างแบบให้ได้มากที่สุดในแต่ละตอน หลังจากนั้นเลือกแบบร่างที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการทำจริงขึ้นปรับปรุง

แต่ละตอนของพันธุ์หมาบ้า อาจไม่ได้กล่าวถึงเหตุการณ์เดียว โดยเฉพาะตอนยาวมักจะกล่าวถึง 2-3 เหตุการณ์ หลังจากอ่านเรื่องราวแต่ละตอน พยายามจับใจความ โดยยกเรื่องที่เป็นเหตุการณ์สำคัญที่สุดของตอนนั้น

นำร่อง เปิดเรื่องด้วยการบรรยายสถานที่ของภูเก็ท ชวนชวนมาหาออดได้(ตัวเอกของเรื่อง) เพื่อหาข้อมูลเขียนนิยาย

อารมณ์ของตอนนี้ค่อนข้างสบายและเป็นกันเอง เป็นการพบกันระหว่างเพื่อน สิ่งที่จะเน้นหนักในตอนนี้คือการบรรยายสถานที่ และการบรรยายตัวละคร

เนื้อเรื่องตรงนี้ผู้จัดทำคิดว่ายากที่จะวาดออกมาในเชิงสัญลักษณ์ เพราะเนื้อเรื่องไม่ได้กล่าวถึงความรู้สึกและอารมณ์มาก อาจใช้ส่วนของสถานที่และบุคลิกของตัวละครมาทำภาพประกอบแทน

ตอนที่ 1 : เหล่าเหล่า แนะนำตัวละครแต่ละตัวสั้น ผ่านเรื่องเล่าบนโต๊ะสุราของชวนชวนและออดได้ เหตุการณ์วีรกรรมต่างๆของตัวละครนั้นๆ

เนื้อเรื่องตรงนี้อารมณ์ขันและความรู้สึกของการพบปะสังสรรค์ เน้นให้ผู้อ่านได้รู้จักตัวละครต่างๆ เนื้อเรื่องยังไม่ได้ดำเนินไปมากนัก ภาพประกอบที่ใช้จะทำให้เป็นภาพที่ค่อนข้างแสดงอารมณ์ผ่อนคลาย

ตอนที่ 2 : ออดได้หนีคดี บอกลอดีของออดได้ สภาพครอบครัว เหตุที่ทำให้ชีวิตต้องระหกระเหินออกจากบ้านและโรงเรียน ชีวิตในโลกกว้างและทองทิวเพื่อนที่พึ่งคนสุดท้ายของออดได้

เนื้อเรื่องในช่วงแรกบีบคั้นและอึมครึม และจบลงด้วยโศกอนาฏกรรม ซึ่งเรื่องราวก็ยังดำเนินต่อไป ข้อความที่เนื้อเรื่องตรงนี้อาจจะสื่อคืออนาคตที่ไม่แน่นอน และการมีชีวิตอย่างหลบหนีความผิดของตัวเอง

ตอนที่ 3 : เรื่องของแก๊ว แนะนำตัวละครแก๊ว ชีวิตของอ๊อด โด้หลังจากการเสียชีวิตของทองทิว การเข้าทำงานนอกกฎหมายกับแดง เคียเรสต์ ความก้าวหน้าในวงการนักร้องอย่างมีความสุข เกี่ยวหัวรำน้า และการดกอับของอ๊อด โด้ด้วยสาเหตุของเพื่อนนักร้องด้วยกันหักหลัง ท่ามกลางเพื่อนฝูงที่ไร้ความไว้ใจกัน เขารู้สึกเปล่าเปลี่ยวจนทนไม่ได้ ในที่สุดเขาได้เจอไอ้แก๊ว และเพื่อนชาวพันธุ์หมาบ้า

เกิดเหตุฆาตกรรมที่พัฒนาพงศ์ เขาพักงานนักร้องกลับบ้านมาเยี่ยมเพื่อน และถูกจับ ในตอนท้ายแนะนำตัวละครทั่วมวงสุรา ประกอบด้วย อ๊อด โด้ ชวนชั้ว และสามีเพื่อนอีกคนหนึ่ง ที่เพิ่งเข้ามา

- การทำภาพประกอบในตอนนี้อธิบายเหตุการณ์ที่มีผลกับเนื้อเรื่องมากที่สุดคือ การได้พบแก๊วในช่วงเวลาที่โหดเดี่ยวก่อนที่ชีวิตจะตกต่ำไปเรื่อยๆ ภาพที่จะต้องการสื่อถึงทางออกของความอันตราย ความอึมครึมไม่ปลอดภัย

ตอนที่ 4 : เมื่ออ๊อด โด้ออกจากคุก อ๊อด โด้ออกจากคุก เขาลาพ่อไปอยู่กับเพื่อนที่พัทยา ทุกคนให้ออกาสอ๊อด โด้เต็มที่ มีข้อมแม้อยู่ก็ต้องเลิกผงให้ได้ อ๊อด โด้พยายามหักห้าม อากาทรุนทรามากขึ้นเรื่อยๆ เขาอาบน้ำเพื่อลดความทรมาน จนต้องลงไปแช่น้ำในบ่อ หลังจากแช่อยู่หนึ่งคืน เขาขึ้นจากบ่อและนอนพักต่ออีก 10 วันจึงหายปกติ หลังจากนั้นชีวิตอ๊อด โด้ก็เริ่มดีขึ้น เขาเริ่มต้นใหม่ที่พัทยาด้วยการทำเครื่องหนัง ซ้อเรือปูล่าเล็กๆมาซ่อมแซมไว้เล่นเล่น และในท้ายตอนได้พบกับทัย

ตอนนี้สันประมาธสืบทว่าหน้า สิ่งทีคิดว่าเป็นเนื้อเรื่องหลักคือการที่อ๊อด โด้เลิกผง อาจจะ เป็นตอนที่จับประเด็นง่ายที่สุดเพราะความยาวที่สั้น และเนื้อหาไม่ได้กล่าวหลายประเด็น

ภาพประกอบน่าจะมีอารมณ์ของความทรมาน ความเจ็บปวด การกีดกันจากภายในตัวเอง

ตอนที่ 5 : เรื่องหนหลังของไทย กล่าวถึงอดีตของทัย เหตุที่โดนไล่ออกจากโรงเรียนเรื่องกัญชา สภาพครอบครัวของคนค้าขาย ความฝันของทัยทีจะมีชีวิตอย่างเรียบง่าย และความรักในดนตรีทีคอยบรรเทาความทุกข์ของเขาตลอด ในที่สุดความทุกข์ของเขาก็ระเบิดออก เตียทำลายกีตาร์ทีเขาหาเงินซ้อมาเอง เขาหนีออกจากบ้านไปนอนวัด หลังจากทีพี่ชายตามตัวเจอ พี่ชายของทัยแนะนำให้เขาไปอยู่กับซ้ง ด้วยความร่วมมือของทัย กิจกรของซ้งดีเกินคาด จนวันหนึ่งเขาต้องจับใบดำใบแดง เขาเตรียมตัวล่วงหน้ากับซ้งเรื่องใช้เงินอุดหนุน แต่ก่อนทีจะรู้ว่าซ้งหลอกเขาจริงๆ หรือไม่ เขาก็โดนผลัดหนึ่งไปแล้ว

หทัยเข้าเกณฑ์ทหาร ยังเขียนจดหมายมาเล่าว่ากิจการแย่งเรื่องๆ และธุรกิจของเขาค่อยๆเดินไปในทางที่ผิด ในที่สุดหทัยเขียนจดหมายขอแยกหุ้น การตอบกลับมาก็คือ ยังเจ๊งก่อนที่จะได้แยกหุ้น และไม่มีเงินสำหรับหทัยอีกแล้ว

เตี้ยป่วย หทัยกลับไปเยี่ยม ทั้งสองได้คุยกันอีกครั้งโดยปราศจากความโกรธแค้น ช่วงเวลาพร้อมหน้าดำเนินไปไม่นาน เตี้ยก็เสียชีวิตลง ก่อนเตี้ยจากไปเขาได้สอนเรื่องการค้าที่หทัยเกลียดไว้ อีกหลายอย่าง และก็ทำให้เขาได้รู้ว่า ยังไงก็เขาขาดตลอด

หลังเตี้ยเสียชีวิต เกิดความขัดแย้งเรื่องมรดก หทัยยกมรดกที่ได้ให้พี่สาวที่ต้องเลี้ยงลูก นั่นคือกิจการร้านทองทั้งร้าน หทัยเป็นคนช่วยงานร้าน พี่สาวของเขาเลิกกับผัวและทำงานขยันขันแข็งเพื่อลูก หลังจากที่ทุกอย่างเข้าที่ หทัยก็ลาแม่และพี่สาว ขอลออกจากบ้านอีกครั้ง เพื่ออิสระที่เขาใฝ่หามา

หทัยใช้ชีวิตเป็นนักดนตรีของร้านอาหารต่างๆ ไปเรื่อยๆอย่างเปลี่ยวเหงา

หลังจากพบกับแก และกลุ่มเพื่อน เขาตัดสินใจเลิกทำงานที่ร้านอาหารชนเสื้อฝ้ามายู่ที่พัทยา และในที่สุด เขาก็คิดจะลงหลักปักฐานของตัวเอง

- ในตอนนี้กล่าวถึงตัวละครเพียงตัวเดียวคือ หทัย

หทัยเป็นตัวละครที่มีบุคลิกแปลก เขารักอิสระ รักศิลปะ และเสียงดนตรี เขาเติบโตมาในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ขัดกับชีวิตเขาอย่างชัดเจน หลังจากที่เขาคงออกจากโรงเรียนมาอยู่ที่บ้านทำงาน สิ่งต่างๆในตัวเขาต่อสู้กับสิ่งรอบตัวเขามากขึ้นเรื่อยๆ โดยที่เขาไม่รู้เลยว่าสิ่งรอบตัวเขาที่เขาต่อสู้มัน ค่อยๆซึมเข้าไปความคิดของเขาเอง นั่นก็คือหลักการค้าขาย

หลังจากออกจากโรงเรียน สิ่งที่เขาเกลียดกลายเป็นจุดเด่นในตัวเขา เขามีความสามารถนั้นซึ่งเขาไม่อยากจะมี แม้ว่ามันจะช่วยให้เขามีชีวิตรอดได้หลังจากที่เขาหนีออกจากบ้าน แต่เขาก็ไม่เคยชอบมัน หทัยไม่เคยสนุกกับการทำการค้า และกลยุทธ์การเอาชนะผู้อื่น ซึ่งแม้บางครั้ง เขาเองเลือกใช้มันอย่างชาญฉลาด แบบขล

ภาพประกอบในตอนนี้ น่าจะแสดงลักษณะตัวละครของหทัย ที่โหยหาอิสระ และตกอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่อึดอัด ปิดกั้น

ตอนที่ 6 : มอเตอร์ไซค์คันนี้ชื่อโทบี้ อี๊ดได้ ชวนชั่ว หทัย พาถิ่นมาที่ร้านของหทัย บรรยายสภาพในร้าน ไม่พบเจ้าของ พันต่อไปที่ร้านของเฮียด พุดถึงวีรกรรมต่างๆของอี๊ดได้ เมื่อดูหน้า ล้อดี บรรยายความเป็นอยู่ของอี๊ดได้และผองเพื่อน บ๊องฮิลล์ เฮียดพุดถึงลูกค้า และหลักการค้าขายของเขา ทำยเรื่องหทัยลงมาจากบ๊องฮิลล์ด้วยอาการมีนเมา อี๊ดคได้พยายามเตือนเพื่อนเรื่องกลุ่มคนที่บ๊องฮิลล์แต่ก็ยังไม่ฟัง แล้วก็ย้ายกลับไปกินกันที่ร้านของหทัย

เนื้อเรื่องในตอนนี้อ่านไปอย่างเนิบๆแฝงอารมณ์ขัน มีการบรรยายความผูกพันและวีรกรรมต่างๆของผองเพื่อน และบรรยายความเป็นไปของยุคสมัยนั้น เช่น นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ลักษณะอย่างไร ลักษณะความเป็นอยู่อย่างไร จากเรื่องราวอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบคิดว่าน่าจะอยู่ในอารมณ์สบายๆ ไม่ค่อยมีพวกอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง อาจจะนำฉากต่างๆมาใช้ จัดวางให้มีอารมณ์ของเนื้อเรื่องคือ เนิบๆ สบาย เรียบง่าย

ตอนที่ 7 : บทเพลงของไทย บรรยายทัยในปัจจุบัน ย้อนไปสมัยที่เขาคิดจะหาที่ทางที่ถูกเกิด แต่ต้องกลับมาช่วยแม่สองปี และในที่สุดก็ขอร้องแม่ออกมาได้ เขามุ่งหน้าไปถูกเกิดด้วยตัวคนเดียว เพราะก่อนหน้านี้เขาไปหาเพื่อนที่พญาซึ่ง ไม่พบใครซักคน

ทัยใช้ชีวิตอย่างเปลี่ยวเหงา เขาเล่นดนตรีตามห้องอาหารไปเรื่อยๆ พร้อมกับปรับตัวให้เข้ากับถูกเกิด เขาใช้ชีวิตอย่างเปลี่ยวเหงา จนวันหนึ่งเพื่อนเก่าของเขา สำลี เล็กฮิปส์ได้ฟัง กิตติศัพท์ที่มีมือการร้องของเขาแล้วไปพบกันที่โรงแรมแห่งหนึ่ง หลังจากจบการแสดง ท้ายดีใจมากที่ได้เจอเพื่อน คืนนั้นเขาหลับอย่างมีความสุขและนัดแนะวัน ไปดูที่ทางในการทำการค้า

ชายหาถูกเกิดเต็มไปด้วยร้านอาหาร ท้ายคิดว่าเขาม่าจะมาที่นี่ตั้งแต่เมื่อสองปีที่แล้ว สำลีและ เล็กฮิป พาไทยไปหาพยนต์ พยนต์แนะนำให้ไปหาลุงแมว เพราะลุงแมวพอจะมีที่อยู่ใกล้ทะเล ก่อน จะพบลุงแมว ท้ายได้รู้จักพี่บี๊ด หุ่นส่วนของเขาในอนาคต

ทัยเช่าบังกะโลของพยนต์อยู่ และยกเลิกสัญญาที่ร้านคอฟฟี่ช็อปที่ทำดนตรี เขาเริ่มตั้ง โครงการร้านอาหาร โดยปรึกษาสำลีที่ทำงานออกแบบตกแต่งภายใน ที่ดินที่ทัยเช่าประกอบด้วย ร้านอาหารของทัย บังกะโลสี่หลังของลุงแมว ลูกเขยลุงแมว ครูวินัยและพี่บี๊ด

ทัยได้ใกล้ชิดกับสำลี ได้รู้จักความสามารถของสำลีในด้านการออกแบบตกแต่ง และรู้ ข้อเสียของสำลีที่เป็นคนคิดเหี้ย ทั้งคู่เข้ากรุงเทพเพื่อไปหาซื้อของใช้สำหรับร้านอาหาร แม่ของทัย วางใจสำลีมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆเพราะความฉลาดในการถามตอบและรูปลักษณะคงแก่เรียน ภายนอก สำลีอึดอัดบ้างที่ไม่ได้กินเหล้าตามปกติตอนที่อยู่บ้านทัย หากแต่ทัยก็ยังคอยเลี้ยงเบียร์ บ้าง

ทัยให้เงินสำลีค่าทำบ้าน 2หมื่นห้า สำหรับเป็นค่าตอบแทนและให้สำลีได้กลับบ้านอย่างมี ของฝากและเงินติดตัว สำลีเป็นคนกลัวบ้าน กลัวแม่ ที่บ้านสำลี ท้ายได้พบกับตา เพื่อนน้องสาวของ สำลี

ทัยรู้สึกชอบพอดูตั้งแต่แรกพบ สำลีลำบากใจที่จะบอกว่า ตาเป็นคนที่ถูกผู้ชายหลอกมา แล้วน้องสาวของสำลีก็ขอให้สำลีช่วยให้ทัยเป็นเพื่อนคุยกับตาแก้เหงา แต่ท้ายกลับดีใจที่ตายังไม่มี แฟน

ในที่สุดตาก็ตกลงมาอยู่กับทัย ทั้งคู่ทำงานร้านด้วยกัน ในขณะที่ตาทำงานเก่ง และทำงานหนักขึ้นเรื่อยๆเธอรู้ว่าร้านมีสัญญาเช่าอยู่ได้ไม่นาน เธอจึงขยันทำงานทุกอย่างผิดกับทัยที่ทำอย่าง เรื่อยๆสบายใจ ซึ่งทัยก็ไม่สามารถขัดเธอได้ ในที่สุดความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็เปลี่ยน ไป ตาทำแต่งงาน ให้ลูกมือซึ่งเป็นเด็กสาวในครัวเป็นคนจัดการเรื่องดูแลทัย และทัยก็หลงเสน่ห์เด็กสาวที่ว่า ในตอนที่ตาไปคลอดที่กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากตาจับได้ค่านั่งคาเขา เธอกลับไปอยู่กับลูก เด็กในร้านลาออกหนีไป แม่เด็กสาวรับเงินค่าเสียหายและรับเด็กสาวกลับไป ท้ายค่านั่งงานร้านต่อด้วยตัวคนเดียว บ้างก็มีแขกมาช่วย มีเพื่อนมาช่วย แต่เขาก็ทำเองเป็นส่วนใหญ่ ในบางคืนเขาร้องไห้กับตัวเองคนเดียว

อ็อค ได้ลงมามาหาที่ทางจากพญา ในช่วงแรกสำลีพาเขามาช่วยงานห้อยก่อน แล้วจึงค่อยหาที่ทางการทำงานเขาสงสัยว่า ขนาดเขาลงมาช่วยเอง ยังวุ่นวายขนาดนี้ ห้อยอยู่คนเดียวมาได้ยังไงตั้ง 2 เดือน

-เป็นอีกตอนที่ยาวและกล่าวถึงหลายๆเหตุการณ์ สิ่งที่เขาจะเห็นได้ตลอดทั้งเรื่องคือ ความโดดเดี่ยว ความเหงาของห้อย แม้ว่าเขาจะตัดสินใจออกจากบ้านและใช้ชีวิตอิสระอย่างภาคภูมิใจ แต่ก็ไม่มีใครเห็นด้วยกับเขา เพื่อนๆที่เคยไปหาที่หายจากกันไป ความอิสระที่เขาใฝ่หานั้น ไม่มีใครรออยู่ตรงนั้นเลย เขาได้พบทางเดินอย่างเดียวจริงๆ

หลังจากที่เขาได้พบเพื่อนอีกครั้ง ความเหงานั้นหายไป และหลังจากนั้นไม่นานเขาได้พบคนรัก หากแต่ความขัดแย้งก็เกิดขึ้นกับเขาทีละน้อย ตั้งแต่เรื่องทัศนคติด้านธุรกิจ จนนำไปสู่ความแตกแยก เขากลับมาอยู่ด้วยตัวคนเดียวอีกครั้ง หากแต่เขาต้องดูแลร้านที่เขาสร้างขึ้นมามากมาย ไม่เหมือนช่วงที่เขาเร่ร่อนอย่างไร้สาระ

เขาคิดถึงสมัยเด็กๆและภูมิใจในความเสรีนั้น เขาจะสู้กับความเหงานี้ได้อย่างไร ถ้าเขาเองไม่เคยพบกับมันมาตั้งแต่เขาอยู่กับเตี้ย

ภาพประกอบที่คิดว่าน่าจะเหมาะกับตอนนี้คือ ภาพที่แสดงความเหงา และความโดดเดี่ยวได้

ตอนที่ 8 : รอยตีนของอ็อคโต๊ นิดเล็กร้าน เพื่อนทุกคนเก็บของย้ายออกต่างคนต่างไป ตัวนิดไปออสเตรเลีย อ็อคโต๊กลับมากรุงเทพฯ ตัดสินใจทำกระเป๋ายาที่กรุงเทพฯ แต่กิจการไม่ดี เขาไปปรึกษาแม่ที่ย้ายกลับมาอยู่บ้านที่กรุงเทพฯ แม่พาไปหาจำที่ร้านชาลูน หลังจากทั้งตกลงเรื่องราคาขายของ จำแนะนำบางส่วนเกี่ยวกับการทำกระเป๋ายาให้ฟังบางส่วน และทั้งคู่ก็ตกลงทำด้วยกัน

อ็อคโต๊ใช้ชีวิตและการทำงานอย่างสนุก กิจการไปได้ดี จำหาลู่ทางการค้าแก่ แต่ก็จับเงินไม่อยู่ ใช้จ่ายสุลุ่ยสุร่าย อ็อคโต๊เล่าเรื่องถึงตอนตกแฟลต เพื่อนๆพาหนีไปกินเหล้าจากโรงพยาบาล โดยทุกเรื่องเขาหุพอของเขาทั้งสิ้น

หลังจากโดนพ้อบรม อ็อคโต๊คิดว่าควรจะทำจริงได้แล้ว ร้านของจำก็มีเพื่อนมาชุมนุมมั่วสุมเยาะเกิ้นไป ประจวบเหมาะกับเล็กชิป สำลี ล้าน ย้ายลงมาภูเก็ต เขาก็ตามลงมาด้วยเพื่อตั้งคนอีกครั้ง

ตอนนี้เป็นตอนที่เล่าถึงความรักสนุกของชีวิตเพื่อนๆและอ็อคโต๊ โดยไม่กลางแกลงใจถึงชีวิตและเวลาที่ค่อยๆเปลี่ยนไปเรื่อยๆ และ “ความรักสนุก” ของพวกเขา ก็กลายเป็นเรื่องไม่เข้าเรื่องขึ้นทุกทีๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่แสดงออกมาก น่าจะออกมาในเชิงของความสนุกสนานที่ไปในทางของ
สำมะเลเทเมาไม่เอาอ่าว หลงระเริงอยู่บนความสุขที่ไม่ยั่งยืน

ตอนที่ 9 : ผนตกขี้หมูไหล อี๊ดได้เข้ามาช่วยท๊ายทำงานร้าน หลายๆอย่างเริ่มเข้าที่ อี๊ดได้
กลายเป็นตัวชูโรงของร้านท๊าย แซกฝรั่งมาเรื่อยๆเข้างานก็เริ่มไม่ทัน ทั้งคู่ข้างเด็กลูกเจ้าของรถใน
เมืองมาคนหนึ่งชื่อแทน ตัวเด็กเป็นคนขี้เกียจ หลังจากช่วยงานอี๊ดได้ก็กลายเป็นคนขยัน รู้จัก
ทำงาน พ่อเด็กรู้สึกดีใจ ชอบใจอี๊ดได้ ในขณะที่ตัวเด็กเองเริ่มอยากทำร้านขายของฝรั่ง พ่อจึงตกลง
กับอี๊ดได้เรื่องปลูกห้องทำร้าน หลังจากนั้นอี๊ดได้เข้าเมืองไปพบเพื่อนๆ เล็กฮิปขอมมาอยู่ร้านอี๊ด
ได้อีกคนเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับสำลีเรื่องผู้หญิง

ท๊ายกลับไปหาดาที่บ้านแม่ แม่พยายามรั้งให้ท๊ายอยู่ที่บ้านแต่ก็ไม่มีผล คินนั้นตาปรับความ
เข้าใจกับท๊าย และทั้งคู่ก็เข้าใจกัน

ในตอนกล่าวถึงเนื้อหาหลายส่วน คิดว่าส่วนที่สำคัญได้แก่ บทบาทที่อี๊ดได้ไปช่วยงานที่
ร้านของท๊าย เป็นเพื่อนท๊ายไม่ให้เหงาจนประสาทกิน อี๊ดได้สร้างร้านของตัวเอง และท๊ายคืนดีกับดา
อารมณ์ของตอนนี้น่าจะเป็นอะไรหลายๆอย่างที่เริ่มกลับเข้าสู่ที่ที่ควรจะเป็น อี๊ดได้ที่ลงมา
จากกรุงเทพเพื่อหาที่ตั้งตัวอีกครั้ง มาช่วยงานร้านท๊ายที่กำลังอำแย่ให้ไปได้ด้วยดี ซึ่งตรงนี้ทำให้อี๊ด
ได้รู้จักรักเด็กชายแทนอันนำไปสู่การตั้งร้านของเขา อาจจะมีเรื่องของกลุ่มเพื่อนที่ขัดแย้งขึ้นมาบ้าง
คาดว่าผู้เขียนคงต้องการเสริมบทบาทของมิตรภาพในอีกแง่หนึ่ง ซึ่งเหตุการณ์ที่สำคัญสุดท้ายคือ
การที่ท๊ายคืนดีกับดา อันเป็นจุดที่บอกอารมณ์ในเรื่องว่า กำลังจะดีขึ้นเรื่อยๆ

ภาพประกอบในตอนนี้ อยากรู้ถึงความอบอุ่น ความเข้าใจกัน ในครอบครัว ระหว่างเขา
กับดา โดยมีลูกเป็นสื่อกลาง

ตอนที่ 10 : นับหนึ่งกันอีกครั้ง เข้าสู่ดูมรสุม ก่อนหน้านี้อี๊ด ได้ขายสินค้าได้ดีทะลุเป้า
แต่ก็หายไปด้วยน้ำมือของความรักสนุกของเขาเองอีกครั้ง เล็กฮิปถอนตัวจากร้านของท๊าย เขาเริ่ม
เห็นว่าน่าจะหมดเวลาแล้วกับการทำไปกินไปแบบนี้ กล่าวถึงสำลีและล้าน สำลีมีแฟนในขณะที่ล้าน
ก็มีเมียแล้ว ด้วยความประสาทของเมียล้าน สำลีก็ไม่ได้มาเจอล้านบ่อยๆ จนวันหนึ่งโทรเลขส่งไปที่
ร้านของสำลีว่า พ่อของล้านเสียแล้ว

เพื่อนๆพากันมาลากล้านกลับไปงานศพพ่อ ล้านมีทีท่าว่าจะไม่ไปเพราะเกรงกลัวแม่ว่าจะ
คุกคามตนอีก แต่เขาก็ยอมกลับไปในที่สุด

แม่ล้านเปลี่ยนไปเป็นคนละคน หล่อนเสียใจจนกินอะไรแทบไม่ได้ ล้านฟังแม่พร่ำถึงพ่อ
ของเขา เขาคิดถึงอดีตที่แม่ด่าว่าเขาเป็นคนใช้ไม่ได้มาตลอด ล้านถูกส่งไปอยู่กับยายซึ่งเอาแต่บ่น
และรักลูกของป้ามากกว่าเขาและน้อง จนวันหนึ่งเกิดเรื่องทะเลาะกัน เขาพาน้องสาวที่ถูกลงโทษ
โดยไม่มีความผิดหนีออกจากบ้านยายที่ขอนแก่น กุมมือเธอเดินมาส่งถึงบ้านได้ น้องสาวเขาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลับมาเรียนที่บ้านตามปรานาในปีต่อมา ส่วนเขาโดนแม่ตีกระหน่ำทำโทษ และส่งเข้าเรียนโรงเรียนประจำ

ด้านมีชีวิตเหมือนอยู่ในคุก เขามีเพียงกระดาษวาดสีน้ำเป็นเพื่อน ไม่มีโอกาสไม่ว่าไปเที่ยวเหมือนเพื่อนๆ จนจบมศ.สาม ด้านอยากเข้าเรียนช่างศิลป์แต่ถูกแม่ขัดขวางด้วยคำว่า จบไปจะทำอะไรกิน เขาเข้าเรียนสายวิทย์และสอบตกค้างคา

เขายื่นกรานจะสอบเข้าช่างศิลป์ ทุกอย่างที่ด้านทำเพื่อตัวเองดูเลวร้ายในสายตาของแม่ หลังจากเขาไปอยู่กับอาจารย์และได้ทำงานหาเงินด้วยตัวเอง เขานำเงินนั้นมาให้แม่เพื่อแสดงว่าเขาทำได้ และสนุกกับการทำงานหาเงินจนทั้งวิชาเรียนที่ไม่จำเป็น ซึ่งนั่นก็ทำให้เขาเรียนไม่จบ แต่เขาก็ไม่เสียใจ

แม่ยังคงเอาเรื่องเรียนไม่จบของเขามาวุ่นใส่เขาเสมอ ไม่ว่าด้านจะทำงานให้แม่เห็นขนาดไหน บ้านที่เขาออกแบบให้แม่อยู่ได้รับคำชมจากทุกคนแม้แต่คนที่เดินผ่านไปผ่านมา ถึงกระนั้นด้านก็ยังมีความรักแม่ และความเก๋บกดอยู่ในใจตลอดมา

เขาคิดถึงแม่ในอ้อมกอดนี้ เขาอยากบอกแม่ว่าจะนับหนึ่งใหม่ด้วยกันในทันทีที่แม่ฟื้นขึ้นมา และขอให้แม่ลืมสิ่งที่เขาเคยทำไปด้วย

เนื้อเรื่องในส่วนนี้มีอารมณ์ของความกดดันมาตลอด เราเห็นสิ่งที่เป็นไปได้ในแนวทางไม่ดี ตั้งแต่การมีชีวิตค้าขายของอ๊อด โด้จนเล็กฮิปถอนตัวออกมา ความเป็นอยู่ของด้านกับเมีย และมันกดดันขึ้นเรื่อยๆเมื่อกล่าวถึงอดีตของเขายังเป็นเด็ก

จุดเปลี่ยนของด้านคือตอนที่เขาเห็นสภาพแม่ในงานศพพ่ ที่มีคอยบังคับजूเช็ญเขามาตลอด แม่ที่เป็นที่ขำเกรงของทุกคนในบ้าน กลายเป็นผู้หญิงอ่อนแอคนหนึ่ง

ด้านตัดสินใจกลับบ้าน เขาไม่กลัวบ้านที่ทำลายความมั่นใจในชีวิตของเขาอีกแล้ว ในเมื่อบ้านขาดพ่อไปซักคน เขาคงกลับมาดูแลสานต่อ และเลิกใช้ชีวิตสำมะเลเทเมาได้แล้ว

ภาพที่น่าจะนำมาประกอบตอนนี้ได้ น่าจะเป็นภาพที่สื่อถึงการเริ่มต้นใหม่ ปรับปรุงตนเอง เปลี่ยนแปลงตัวเอง

ตอนที่ 11 : หนทางของทัย เพื่อนที่ภูเก็คค่อยๆจากกันไป ชวนช่วงยังคงอยู่กับอ๊อดได้ ขณะที่ด้านกลับไปดูแลแม่ เล็กฮิปได้ทำงานบริษัทโฆษณาที่กรุงเทพ และนานๆที่เท่านั้นที่สำลีจะกลับเข้ามา

สำหรับทัยต้องอยู่อย่างกดดันกับตา ตาระวางแผนทัยตลอดเวลาเรื่องเด็กสาวคนนั้น ทัยได้แต่ทำใจเพราะมันเป็นเรื่องที่เขาต้องเจอเอง และสิ่งที่มาทดแทนเขาก็คือกัญชา

ทัยติดกัญชามากขึ้นเรื่อยๆจากที่ตาเคยหนีไปครั้งแรก ตาพยายามไม่ให้ทัยขึ้นไปบ๊องฮิลล์ โดยให้นำบ๊องมาไว้ที่บังกะไลหลังร้าน แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้เขาติดมันน้อยลง จนวันหนึ่งที่ตาสูบต่อหน้าเขาและเมวจนอาเจียน มันก็ทำให้เขาเลิกไปได้บ้าง แต่ต่อมาก็กลับมาสูบมันเหมือนเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนวันหนึ่ง ทอ ลูกของทัยเห็นพ่อเขาถูกกัญชา ด้วยความสงสัยเขาจึง ไปบอกแม่
ตาพาลูกหนีออกจากบ้านอีกครั้ง

ทัยดำเนินกิจการในร้านต่อไปคนเดียว อ้อดได้ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลืออีกครั้งเพราะ
ต้องการตัดนิสัย ทัยอยู่อย่าง ไม่มีจุดหมาย เด็กในร้านลาออกหนีไปเพราะทนอารมณ์ของทัยไม่ได้ ทัย
ไล่ฝรั่งออกจากร้านเพียงแค่ฝรั่งขอพริกไทยกับเกลือเพื่อกินกับปลาทอด

ทัยทนทำไปจนหมดฤดู ท่ามกลางสายตาวาบ้านที่มองแก็เป็นคนเพี้ยน และหุ้นส่วนที่จ้อง
จะตะครุบกิจการ

วันที่ทัยจะกลับไปหาลูกมาถึง เขาคาดเนื้อเค็มครบและเมาไม่ได้สติ ความเมาหนักและ
รุนแรงกว่าเดิม เขาไม่ไว้วางใจอ้อดได้ ชวนชิว และหูกๆคนในสายตา ทัยหยิบถุงแดงหัวเสาออกไป
ติดตัวขึ้นรถทัวร์เข้ากรุงเทพ

เขาต่อสู้กับความมีเงินหมดจดทาง ทบทวนว่าทุกอย่างเกิดขึ้นได้ยังไง พยายามจะเลิกมัน และใน
ที่สุด เขาก็ยอมแพ้หลังจากที่เห็นเนื้อล่าสุดทำอยู่ในกระเป๋

เขาตกนรกของความมีเงินเมาอีกครั้ง และตลอดทางไปจนถึงกรุงเทพ

ตาขึ้นมายุ่งกับแม่ของทัยที่กรุงเทพ แม่ของทัยมองออกว่าตาเป็นผู้หญิงที่ดีตั้งแต่ที่เธอหอบ
ลูกมาหาครั้งแรก เพียงแต่ลูกชายของเขาเท่านั้นที่ก่อปัญหาเสมอ แม่ของทัยถ่ายทอดทุกอย่างเรื่อง
การครัวที่แม่แต่พี่สาวของทัยก็ไม่มีสิทธิ์เข้ามายุ่งให้ตา เธอรักหล่อนเหมือนลูก และคืนที่ตากลับมา
หาแม่ของทัยอีกครั้งนั้น หล่อนเป็นคนบอกเธอเองว่าไม่ให้หลงไปหาทัยอีก เพื่อตัดนิสัยทัย

ตากับทัยปรับความเข้าใจในคืนนั้น เขาสัญญาว่าจะเลิกกัญชา อีกไม่นาน ทอ ลูกชายเขาก็
ตื่น ทัยจ้องมองลูกชายตัวเองแต่งตัวไปโรงเรียน แล้วเขาก็ไปส่งลูกชายในวันรุ่งขึ้น

เขายอกกับตาว่า บ่ายนี้จะซื้อกีตาร์ให้ลูกเล่น ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ เขาจะสนับสนุนสิ่งที่ลูก
ชอบและไม่ทำอย่างที่เคยเคยทำกับเขา

เขาหลับอย่างเป็นสุขในคืนต่อมา

เนื้อเรื่องหลักของตอนนี้กล่าวถึงทัย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ขำแย่ที่สุดของเขา ก่อนจะมาค่อยๆ
คลายและจบลงด้วยดี เป็นช่วงที่ค่อยๆแยกแยะออกมาว่าอะไรทำให้เขามีชีวิตที่ผิดพลาดไปขนาดนี้
และใครที่คอยทำร้ายเขาอยู่ข้างหลังก็เผยตัวชัดเจนขึ้นกับผู้อ่าน

ในที่สุด ทัยที่เคยมีปมเกี่ยวกับเตี้ย ก็กลายเป็นคนเต็มคนเพราะลูกของตัวเอง เขาเริ่มเข้าใจ
เตี้ย เข้าใจสถานภาพตัวเองแล้วว่าไม่ได้อยู่อย่าง โดดเดี่ยว และคนอื่นก็ต้องเจ็บปวดด้วยความ
โดดเดี่ยวนั้นเช่นกัน

ในตอนท้ายเขาพูดถึงสิ่งที่รักอิสระอย่างเขาไม่ได้กล่าวถึงมานานแล้วคือ ครอบครัว และอนาคตของ
ลูก

ภาพประกอบในตอนนี้อาจแสดงถึงความเติบโต ความเป็นคนเต็มคน ความเข้าใจชีวิต

ตอนที่ 12 : อี๊ดโด้ ตอนจบของเรื่อง บอกเล่าความเป็นไปของชวนชั้วและอี๊ดโด้ที่ภูเก็ท ทั้งคู่ก็สังสรรค์กันไปตามเรื่องตามราว อี๊ดโด้ได้พบกับเอลซ์ เขาเริ่มรักเอลซ์มากกว่าความสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่คิดในตอนแรก

หทัยตัดสินใจเช่าร้านให้นายทุนที่กรุงเทพ แทนที่จะแบ่งครึ่งๆกับพี่ป๊อด ทุกอย่างเป็นไปด้วยดี หทัยขับรถกลับกรุงเทพพร้อมด้วยชวนชั้ว และอี๊ดโด้ หลังจากที่ดื่มฉลองลาภที่เกิดขึ้นเต็มคราบ

ชวนชั้วตกลงใจว่าจะเขียนเรื่องของอี๊ดโด้เป็นนวนิยายในรถนั่นเอง

ตอนนี้พูดถึงการสังสรรค์เป็นส่วนมาก อารมณ์สบายๆ ผ่านเรื่องเล่าต่างๆของเพื่อน มีบางช่วงที่ตัวละครพูดถึงเรื่องอนาคตของตัวเอง เช่น อี๊ดโด้วางแผนว่าจะมาอยู่ด้วยกันตอนแก่กับเพื่อนๆที่ไปกันคนละทิศละทาง ในวันที่หทัยกลับมาอีกครั้งก็เต็มไปด้วยบรรยากาศสังสรรค์วันสุดท้าย ก่อนจะลาเกาะภูเก็ท และเรื่องนี้ก็จบลง

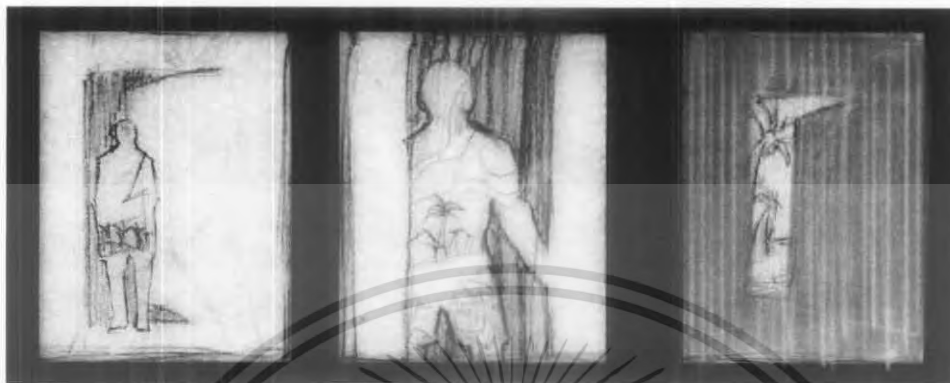
ภาพประกอบอยากให้สื่อถึงการเดินทางต่อไปในอนาคต เรื่องราวอารมณ์ในบรรทัดสุดท้ายไม่ใช่การจบแบบขิดเส้นกัน แต่เป็นการจบแบบที่แต่ละคนต้องเดินไปทางชีวิตใหม่ของตัวเอง

3.2 การร่างแบบ และพัฒนาแบบในแต่ละตอน

หลังจากจับใจความแล้ว ก็ได้ร่างแบบร่างต่างๆ ในแต่ละตอน ได้ดังนี้

นาร่อง

วิ. ภาพพร้อมต่อแบบร่างองค์ที่ 1

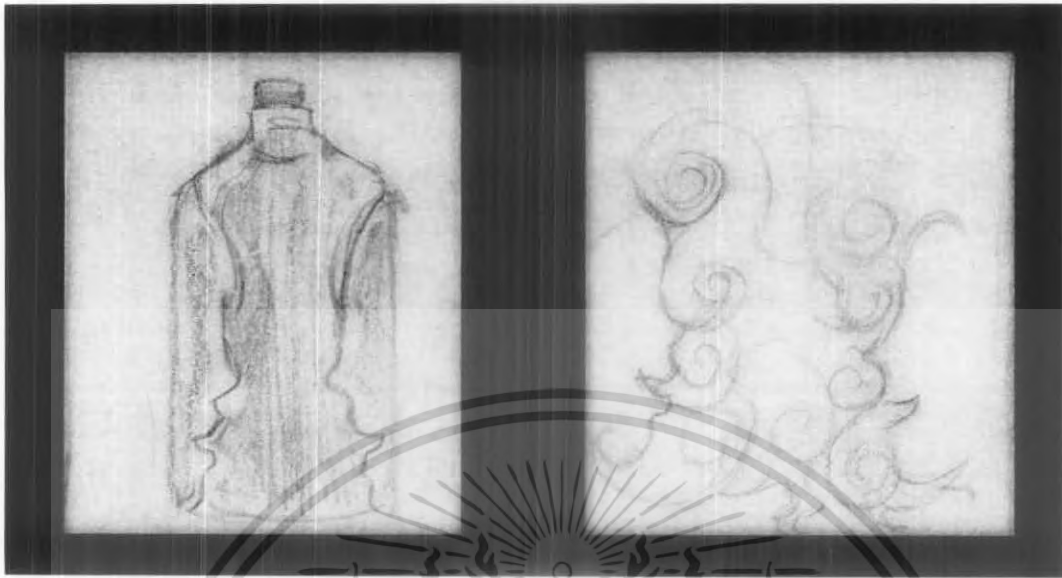
เรื่องราวของตอนนี้คือ ชาวชาวเดินนางมาพบออดได้เกิดในฤดูมรสุม และทั้งคู่ก็ออกไปหาหลักกันด้วยกัน ซึ่งเนื้อความส่วนมาเป็นการบรรยายฉากในฤดูมรสุม

ผู้จัดทำจึงใช้รูปฟอร์มของภาพปิดประตูแทนเหตุการณ์ที่ใครซักคน ไปหาใครซักคน หรือ แทนเหตุการณ์ของกรเปิดเรื่อง เพื่อพบกับความลับและสับสน พลัดเปลี่ยนข้างใน โดยคิดจากประโยคหนึ่งในหนังสือคือ ‘ออดได้ชะงักคิดอยู่นิดบึ่งแต่ไม่ได้ตอบที่รับคำอันใด ไม่ใจคิดถึง ‘ความมัน’ ที่รออยู่ตรงหน้า ถ้าเขาอยู่เป็นเพื่อนชวนช้ำ’

จึงใช้ฟอร์มของประตู ที่ภายนอกเป็นไม้ฉลุน และเปิดไปพบกับความแจ่มใสข้างใน โดยมีเส้นสีที่แทนการลื่นไหลของบรรยากาศ และนำสายตรงเข้าไปเชื่อมกับภาพ ไอเดียของภาพร่างไม่ได้แตกต่างกันนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. เหล้า – เล้า

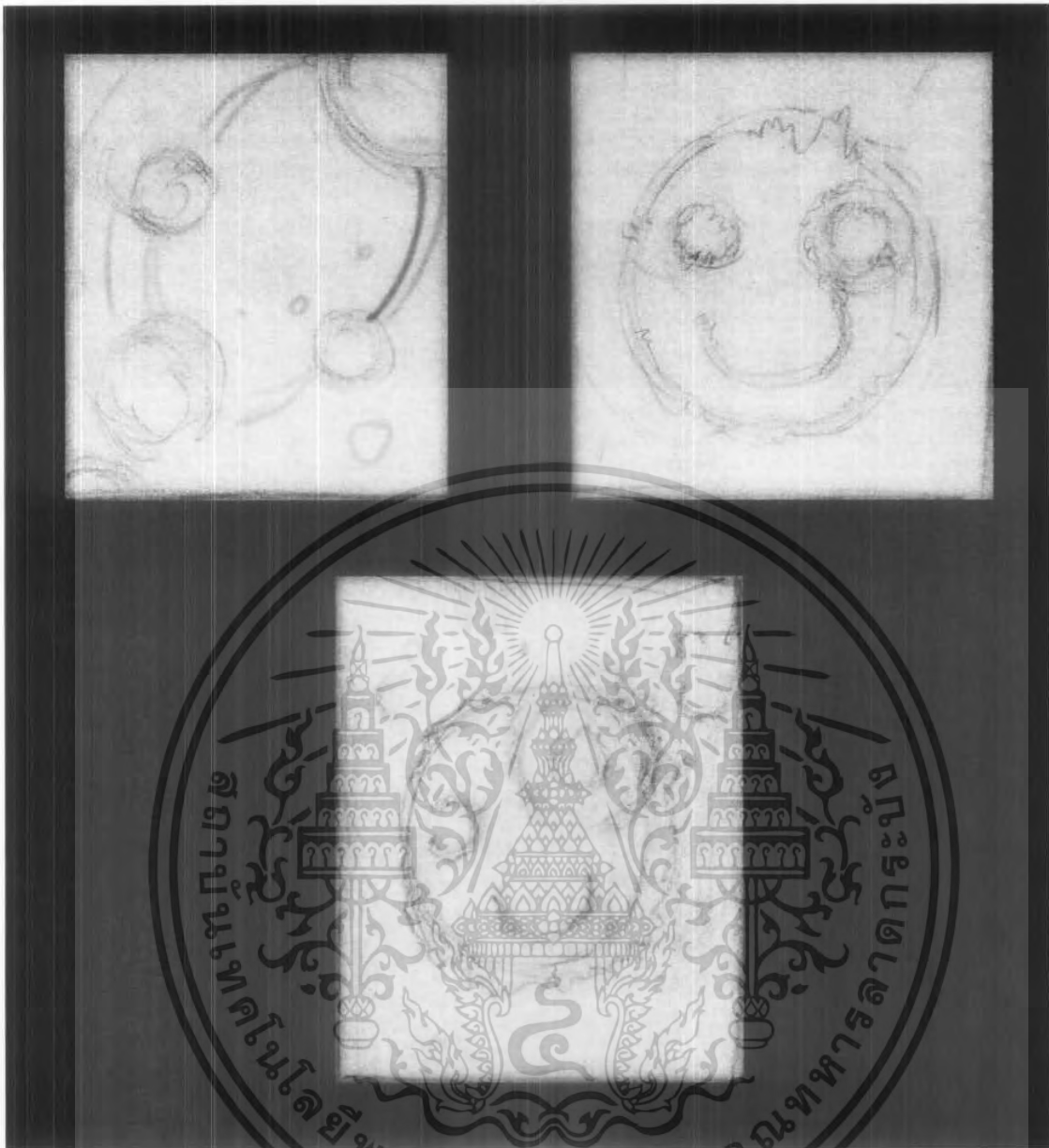

3.2 ภาพร่างตอนที่ ๓ ชุดที่ 1

ตอนนี้ใช้การเล้าเรื่องในวงเหล้าเป็นกวดเล้าเรื่อง

ผู้จัดทำจึงออกแบบวิธีการวาดต่างๆ มา โดยนำฟอร์มของสิ่งต่างๆ ในวงเหล้ามาประกอบในภาพ โดยจัดองค์ประกอบต่างๆ ให้มีความกลมกลืน และสวยงามลงตัว โดยแบบแรกใช้ฟอร์มของขวดเหล้าที่มีเงาสะท้อนของหน้าคนคุยกัน ส่วนแบบที่สองตัดขวดเหล้าออกและใช้ลวดลายที่พลิ้วไหวแทน โดยมีหน้าคนซ่อนอยู่

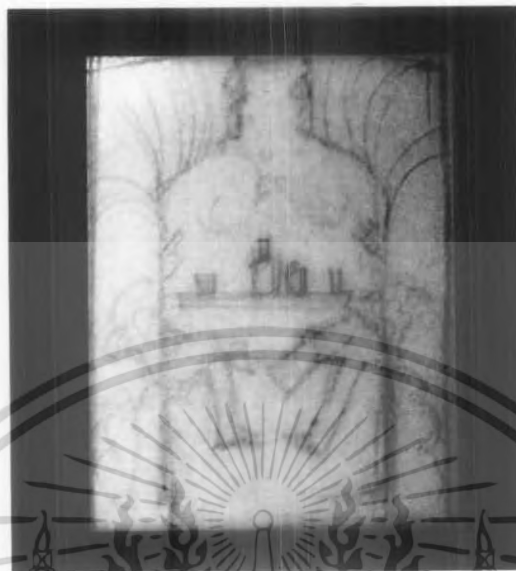
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ภาพร่างตอนที่ 1 ชุดที่ 2

แบบร่างต่อมาคือ ใช้รอยของน้ำกั้นแก้ว และน้ำกั้นขวด หรือภาชนะต่างๆ ในวงเหล้า เช่น กระตักน้ำแข็ง โขดา มาจัดองค์ประกอบให้ได้ความรู้สึกตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

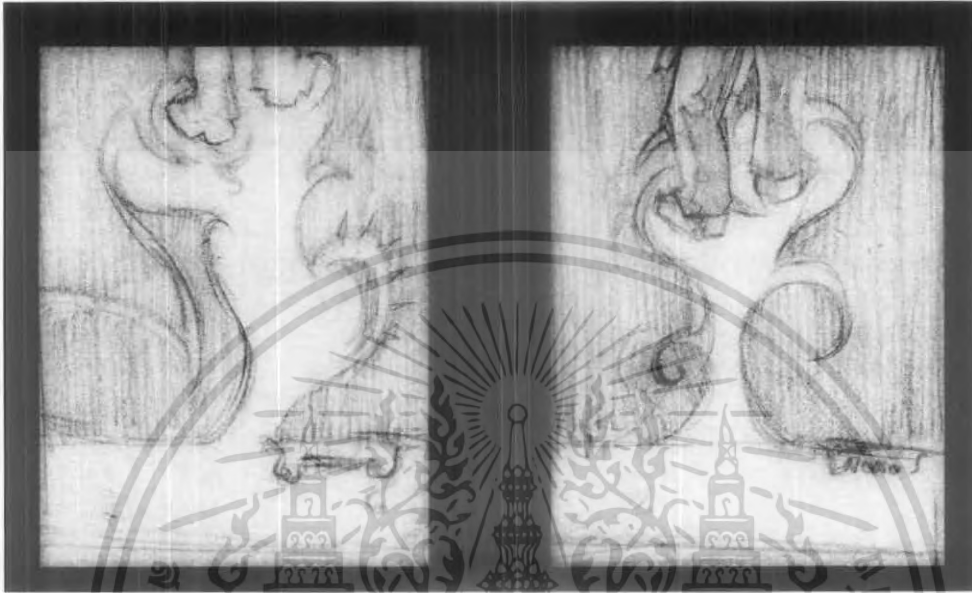

3.4 ภาพร่างตอนที่ 1 ชุดที่ 3

แบบร่างต่อมาคือ ใช้รูปวาดเป็นเอาทไลน์ โดยมีรูปเอาทไลน์ส่วนหนึ่งของโต๊ะเหล้าอยู่ข้างใน นอกวาดใส่ลายเส้นสีต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกพลังภาพ กรอบภาพให้อยู่ในขอบเขตสี่เหลี่ยมสี่เหลี่ยมที่ จะสื่อ และวางองค์ประกอบตรงกลางภาพเพื่อถวายเป็นสิริมงคล สมบรูณ์ ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

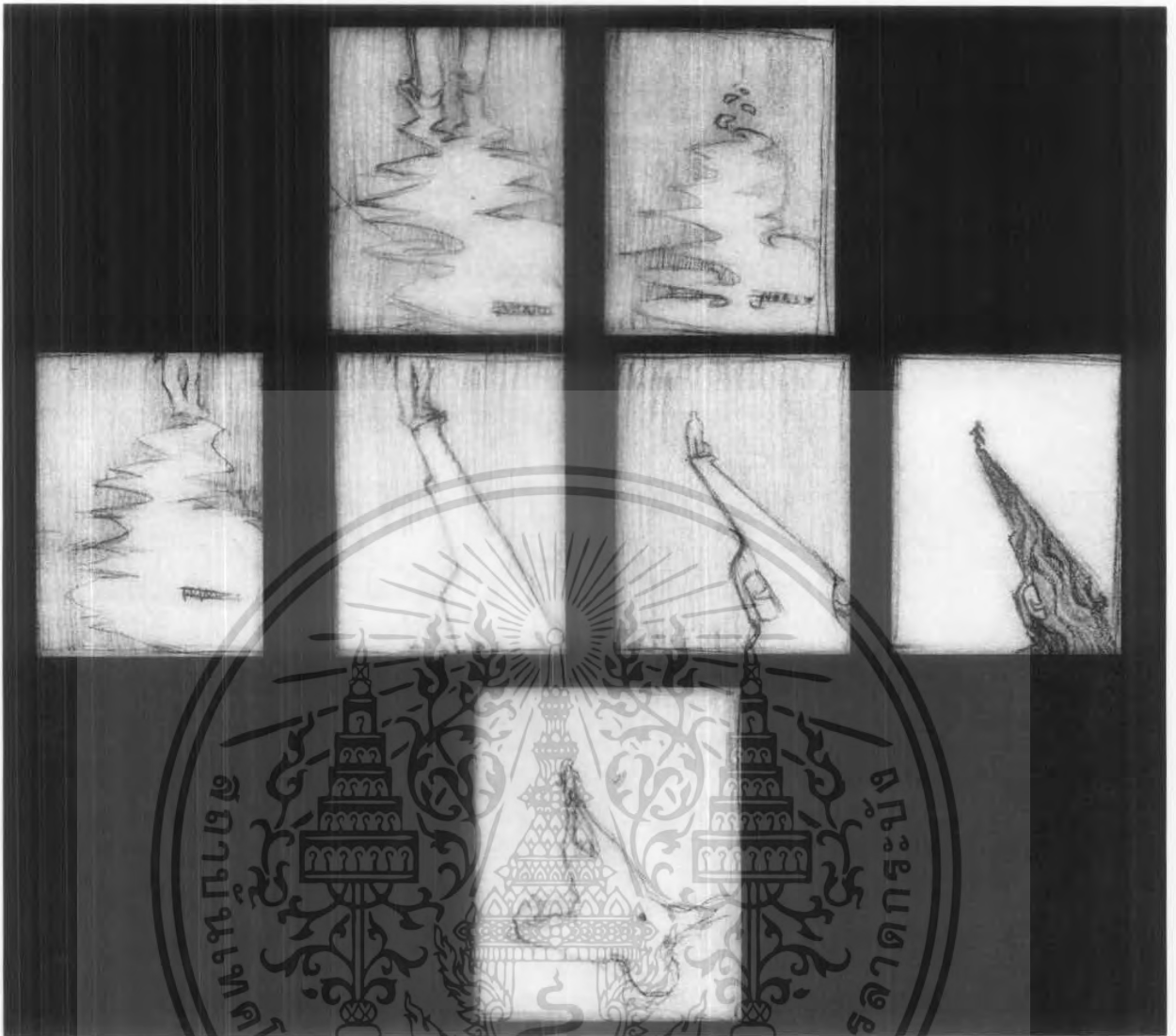
๒. อี้อดโต้หนักดี

3.5 ภาพร่างตอนที่ 2 ชุดที่ 1

แบบร่างแบบแรกแสดงถึงการเดินเข้าไปในถ้ำมืด แล้วหลุดออกจากกรงที่ปกคิขของมนุษย์
ปุถุชน และมีอนาคตที่ไม่ชัดเจน โดยใช้ฟอรัมของเขาค้นคว้าล้าไปในถ้ำมืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3-6 ภาพร่างตอนที่ 2 ชุดที่ 2

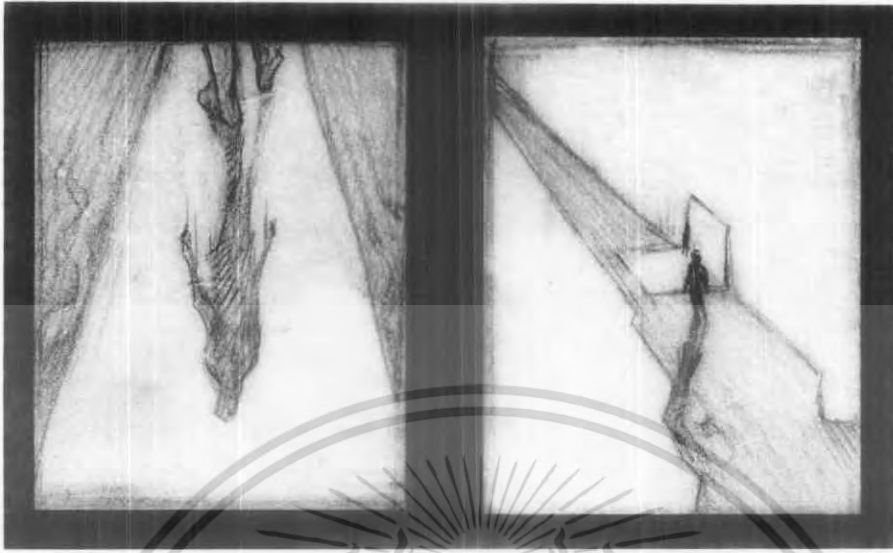
แบบร่างที่สองต้องการนำเสนอคล้ายแบบแรก แต่พยายามออกแบบเอาที่ไลน์ของเงาที่พาดลงบนพื้น เพื่อสื่อถึงความบิดเบี้ยว และสถานะของตัวละคร ในรูปแรกๆต้องการสื่อถึงจิตใจที่สับสน เอาที่ไลน์ของเงายุ่งเหยิง ไม่มันคง

ต่อมาปรับปรุงให้มีความสื่อความหมายชัดเจนมากขึ้น โดยใช้ฟอร์มของปืน เพื่อสื่อถึงอาชญากรรม แต่ว่าฟอร์มของคน กับปืน เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยมีความคล้ายคลึงกัน

แบบร่างสุดท้าย จึงใช้รูปคนตาย ทอดมาเป็นเงา และมีรอยบาดแผลถูกยิงที่ลำตัว พาดไปเชื่อมกับเงาของตัวละครที่กำลังวิ่งหนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. เรื่องของแก้ว

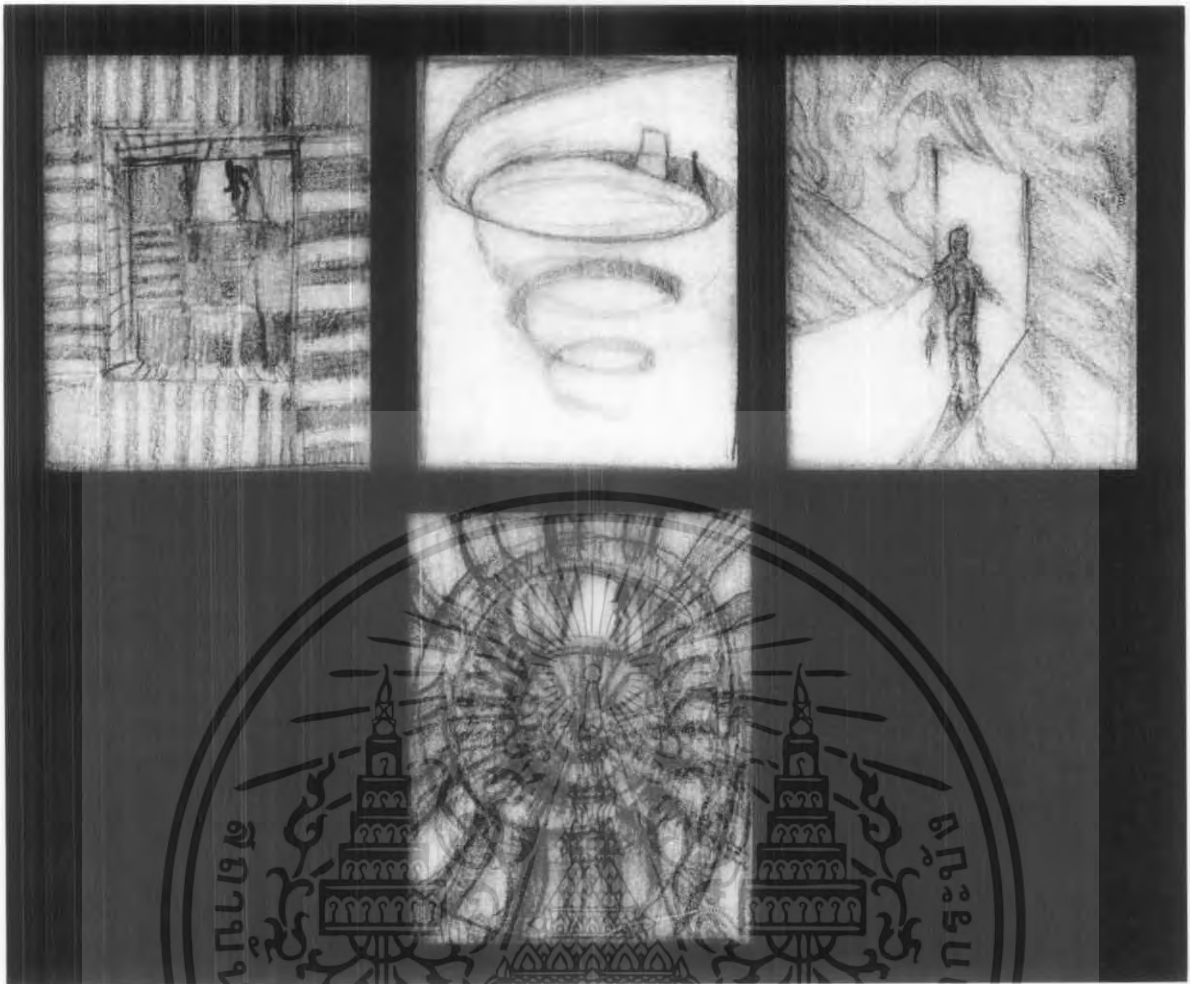
3.7 บทประพันธ์ตอนที่ 3 ชุดที่ 1

เนื้อเรื่องในตอนนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเส้นทางของแก้วก่อนที่จะตกเป็นตัวแบบร่างเบรคจึงใช้
องค์ประกอบหลักๆคือ ความมืด ประตูดุ แสงสว่าง ทะเลฟ้าตึกระฟ้า

รูปแรกเป็นเงาที่โผล่ของขาแก้ว ที่เดินเพื่อหาแสงสว่าง โดยเงาที่ทอดออกมาเป็นร่างกายที่
แน่นเปื่อยผิวงัง

ต่อมาใช้รูปฟอร์มของปืนข้างคอกับปืนไทยมาใช้เพื่อสื่อถึงชีวิตบนอาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

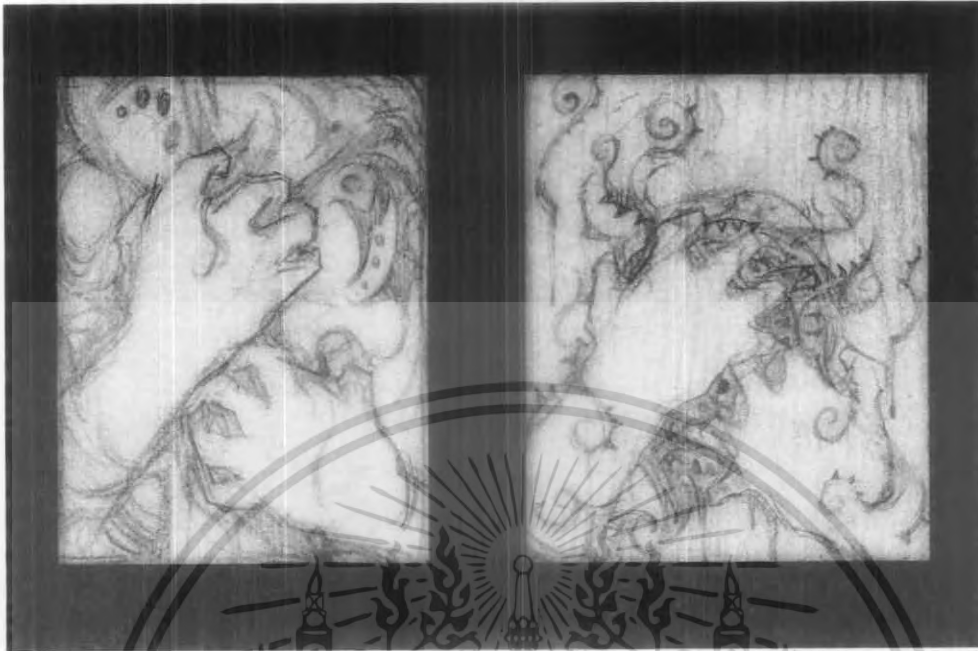

3.8 กุญแจดอกที่ 3 ชุดที่ 2

แบบร่างต่อมาคือการใช้บันไดวนไปถนัดสุดถึงชีวิตที่คิดว่า โดยร่างนั้น ไควนหลายแบบทั้ง เหลี่ยมและโค้ง และครอปลง ไปจนเห็นแค่ประตู แต่ก็รู้สึกว่ายังไม่ตอนสนองเท่าที่ควร จึงกลับมาใช้ฟอร์มของบันไดวน โค้งแบบถนัดหอย ใช้เส้นวงกลมจากเรขาคณิตทางเดียว เพื่อนำสายตาของคนอ่าน อันจะเป็นการพาการมองเห็นออกจากรูปฟอร์มที่เป็น วงกลมวน ไปไม่มีสิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. เมื่อถอดตั้อออกจากคุก

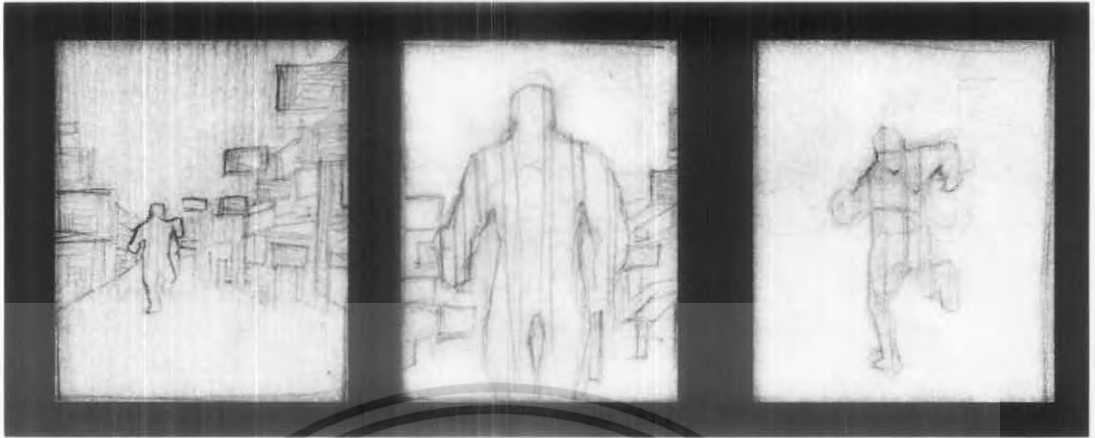
3.9 ความช่วยเหลือที่ 1 ชุดที่ 1

ใช้ฟอร์มของมือมาเป็นอีกประเภทหนึ่งของอวัช ให้อยู่ในท่าทางที่เหมือนกุม-กรัด ตัวเอง เพื่อแสดงถึงความทรมาน และถูกกักตุนจนกระทั่งใน

ใช้มือให้อยู่ในท่านั้นเพราะ มือในลักษณะนี้แสดง ได้ถึงการเจ็บปวด โดยสื่อไปในทางอื่นได้ ยาก และสามารถคุมได้ด้วยการใช้สีในภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. เรื่องหนหลังของทัย

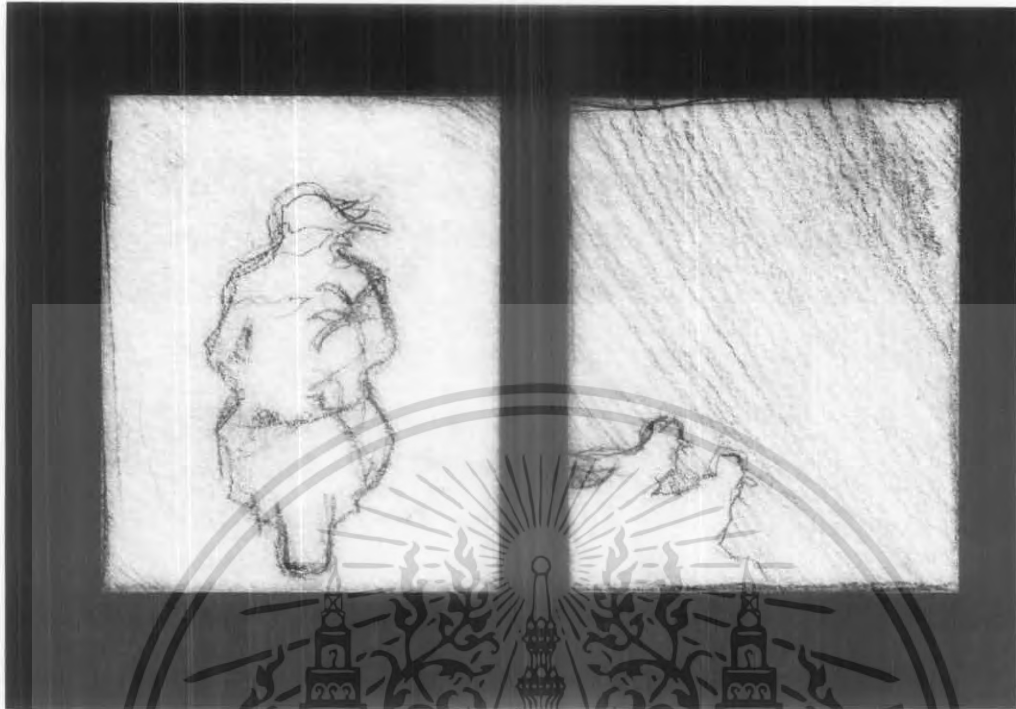
3.10 ภาพร่างคนเทวี ร ชลหิต

ใช้ตัวอ็อปเจกหลักเป็นฉากโลนของคณิง โดยมีลวดลายสีฟ้า และท้องฟ้าอยู่ข้างในเพื่อแสดงถึงความต้องการอิสระ ปิดล้อมด้วยเส้นลวดลายแบบบอริอาร์ต โดยนำมาจัดให้เป็นมิลิคล้ายย่านร้านค้า ที่มีแผ่นป้ายร้านเยอะๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. มอเตอร์ไซค์คันนี้ชื่อโทบี

3.11 การแรเงาตอนที่ ๑ ชุดที่ 1

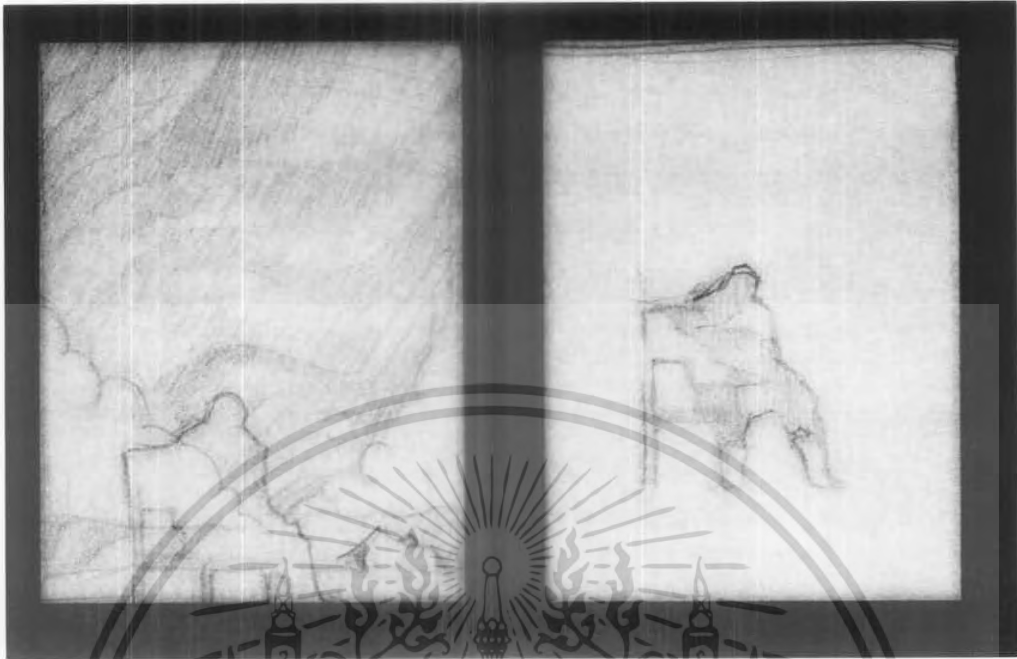
แบบร่างแรกใช้ฟอรม์ของกับซ้อนไว้บนมอเตอร์ไซค์ โดยซ้อนภาพที่วิวทัศนจากภายในเรื่อง แต่ยังคงคิดว่าอาจจะธรรมดาไป

แบบต่อมาใช้ฟอรม์ของรถที่หวดไปบนถนน (แทนสายตจากคนซ้อนท้าย) โดยแบ็คกราวด์เป็นเส้นสีแสดงความพล้วไหว

การใช้เงาสะทอน เพื่อดึงความรู้สึกของการเดินทาง โดยรถมอเตอร์ไซค์ โดยผ่านมุมมองที่แปลกออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘. บทเพลงของท้าว

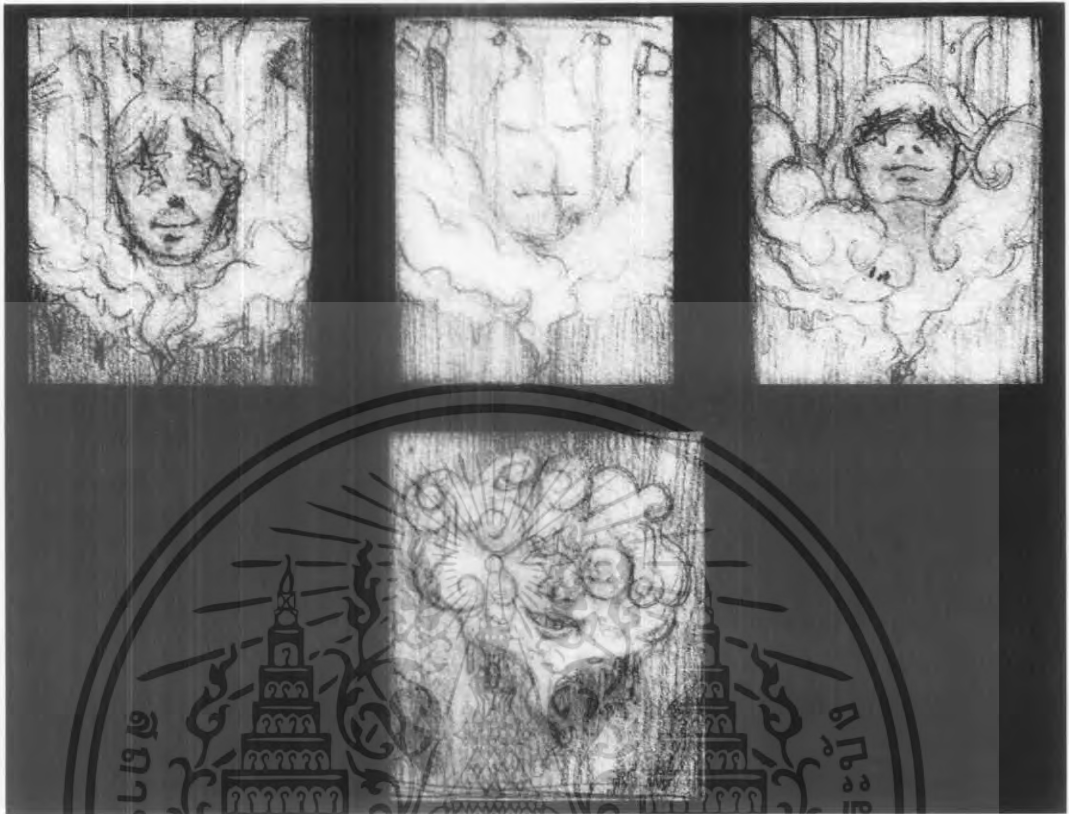

3/12 ภาพร่างตอนที่ 7 ชุดที่ 1

ใช้เบิ้ลกระดาษที่เป็นท้องฟ้า โดยมีศิลปะของ... สุนัขภาพไม่ให้มีองค์ประกอบและ โทนสีมาก
เกินไป เพื่อแสดงถึงความอึ้งว่าง หงอยเหงา
การใช้เก้าอี้ และรูปฟอร์มคนนั้น สุนัขแรกแสดง ได้ถึงความเหงาและความเหนื่อยล้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘. รอยตีนของฮอดโต

รูปที่ ๘. รอยตีนของฮอดโต

ต้องการแสดงถึงความสนุก คำล้อเล่นมา เกือบตอຍ และ โน้ติ่งยื่น โดยใช้ฟอร์มของหน้า คนอิ้มที่ลอยอยู่บนควันพุ่ง โดยต้องการสื่อถึงทั้งเป็นความสนุก ความลื่นไหล และยาเสพติด ใช้ ฟอร์มของดาวห้าแฉกหลากสีมาจัดไว้ที่ตาของฮอดโตเพื่อแสดงความสนุก ส่วนอีกข้างใช้ฟอร์ม ของก้นหอมมาแทน เพื่อแสดงถึงความไม่เขินอาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3/4 ภาพ สมุดอนนวิ 8 ชุดที่ 2

แบบร่างต่อมา ใช้กำหนดจุดบนในทางทศวงของการกินห่อมาเป็นอ็อบเจ็คหลักแทนหน้าตา เพราะน่าจะเข้าชุดกับรูปอื่นได้มากกว่า ว่างามเพื่อกวาดเป็นเส้นสีเพื่อแสดงความถี่น้ไหล
ไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. ฝนตกขี้หมูไหล

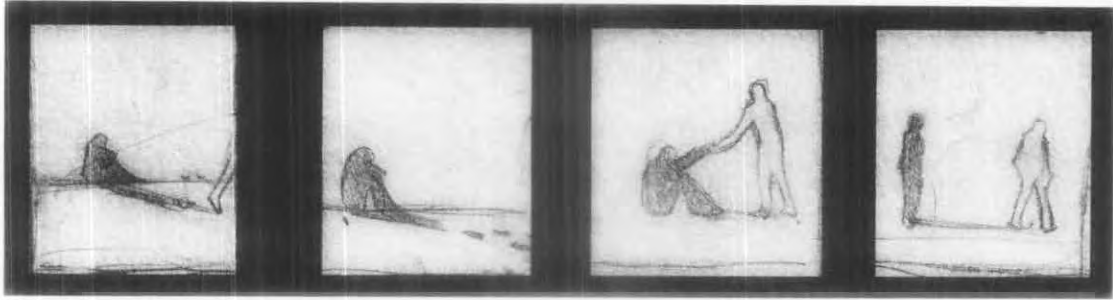

3-15 ภาพพระอรหันต์ ๑ ชุดนี้

ใช้ฟอร์มของเด็กหลับ เพื่อแสดงถึงอารมณ์ ความรักในครอบครัว ภายในเอาที่โลนไล่ จากสี่ที่ค่อนข้างเข้ม ลงมาเป็นพระอาทิตย์บนฟ้า เพื่อสื่อถึงสิ่งดีๆ ที่กำลังเกิดขึ้น การจมลงของความมืด ความทุกข์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๐. นับหนึ่งกันอีกครั้ง

3.16 ภาพร่างตอนที่ 10 ชุดที่ 1

ในแบบร่างแรก คือความการเริ่มต้นสเก็ตช์เดี่ยวเพื่อปรับปรุงตัวเอง หรือการนับหนึ่งอีกครั้งเป็นการทิ้งอดีต การปล่อยอดีตที่อ่อนแอลงไปเบื้องหลัง โดยใช้เงาเป็นสัญลักษณ์ของอดีตที่ติดตามคน แต่รู้สึกว่าจะหาวิธีแสดงภาพที่รู้สึกน่าสนใจไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

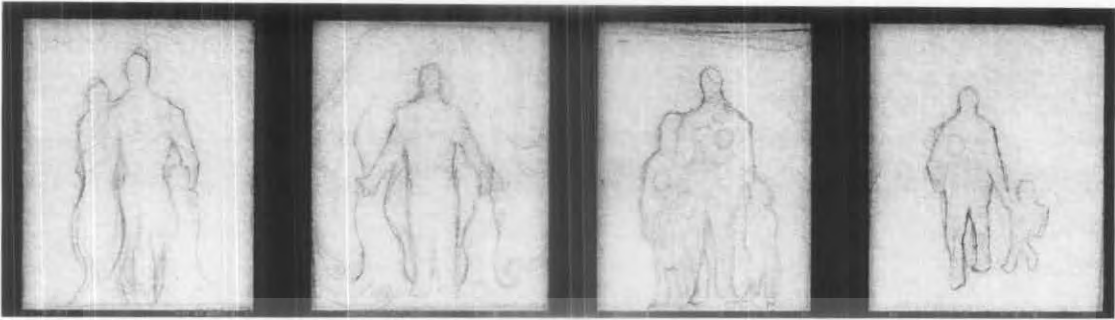
3.17 ภาพร่างของมนุษย์ ชุดที่ 2

แบบร่างต่อมา คือความถนัดหนึ่งใบใหม่ใน การเปลี่ยนแปลงตัวเอง ทำลายเปลือก ข้ำละล้าง จึกสิ่งที่ไม่คืออก ในแบบร่างสุดท้าย ใช้ฟอร์มของสงวน (สืบทอดเป็นกรรข่าละล้าง (สี่ตั้ง) โดยให้ ไหลมาปรากฏฟอร์มของจน โดยคิดว่าจะ ใช้แบบร่างสุดท้ายเพราะมีความ สงบ นิ่ง มากกว่ารูปอื่น เนื้อเรื่องตัวละครต้องการเปลี่ยนตัวเอง เพราะเดียวกับส ที่กำลังคิดว่าแบบร่างนี้เหมาะกับความเศร้าที่ แอบซ่อนอยู่ในเนื้อเรื่องด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑. หนทางของทัย

3.18 ภาพร่างตอนที่ 11 ชุดที่ 1

ตอนนี้แสดงถึงตัวละครคนหนึ่ง เต็มใจ และคิดถึงผู้รอบรู้พร้อมหน้า มีชีวิตอย่างคนเต็มคน แบบร่างแรกพยายามออกแบบให้ส่งเสริมเพื่อรับตรงนี้ ค้นหามุมมองที่น่าสนใจอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

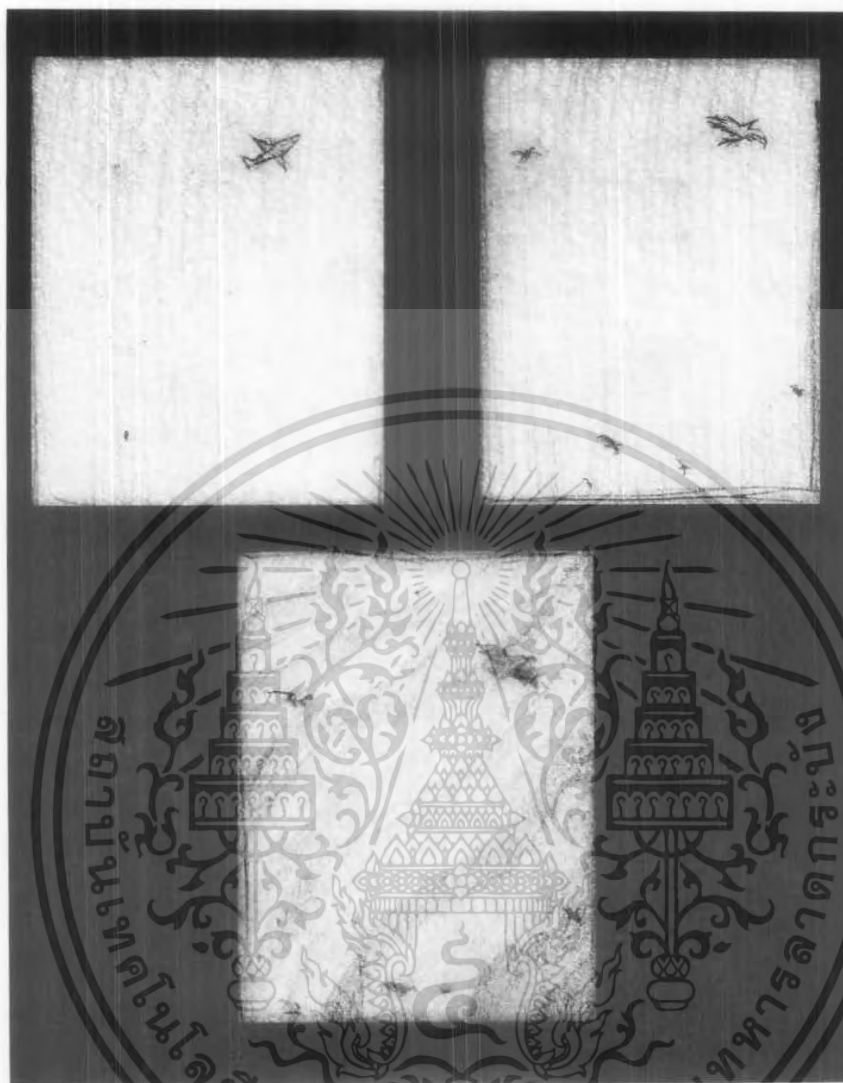
3.19 ภาพร่างตอนที่ 11 ชุดที่ 2

แบบร่างต่อมาให้การซ้อนทับระหว่างสิ่ง กับ ผู้ใหญ่ เพื่อแสดงถึงการเติบโต และ
ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก อันเป็นปมสำคัญของตัวละครตัวนี้

ท้องฟ้าภายในเอาทอลล์นี่เป็นลักษณะประจักษ์ของตัวละครตัวนี้เนื่องจากเขาแสวงหาอยู่
เสมอ ซึ่งนำกลับมาใช้อีกกับรูปนี้เพื่อแสดงว่าเขาเข้าใจสละที่แท้จริง การมีชีวิตอยู่กับครอบครัว
ภาระหน้าที่ของเขาและเขาพร้อมหลอมกับภรรยาอีกสองคนให้กับลูกของเขาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๒.อ็อตโต้ - otto

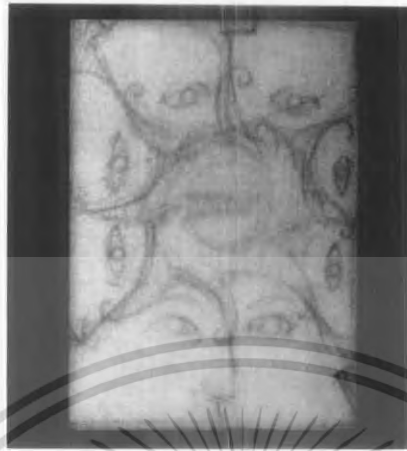

3.20 ภาพร่างออกแบบ ไม้ ชุดนี้ 9

ในแบบแรกใช้ฟอร์มของเครื่องบิน เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการเดินทาง การจากลาเพื่อเดินทาง และใช้ชีวิตที่อื่น แบบร่างต่อมา เปลี่ยนเป็นนก 4-5 ตัว บินแยกกันคนละทิศทาง เพื่อแสดงถึงการแยกย้ายกัน มากกว่าจะจากลากันไปทีเดียวๆแบบเครื่องบิน โดยแบบร่างสุดท้ายออกแบบให้ใส่เส้นสี ลวดลายเพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปก

3.21 ภาพรูปปก แบบที่ 1

ภาพปกแบบร่างแรก ต้องผ่านแสดงถึงความเป็นกลุ่มคนที่เหมือนกัน การรวมตัวของคนที่มีความคล้ายกัน โดยใช้เทคนิคของการวางตาอยู่ข้างเพื่อให้เห็นความน่าสนใจในการจัดวาง แต่เกิดปัญหาอยู่ที่การใช้ฟอร์มหน้าคนคลอนส่วจะ โค้ดออกมาต่างจากคนอื่น

3.22 ภาพร่างปก แบบที่ 2

แบบร่างต่อมา ใช้เอาที่ไลน์ของ มือและเท้า แทนกลุ่มคนและการรวมตัว ในตอนแรกคิดว่าใช้ใช้เป็นมือ จับขวดเหล้า กีตาร์ กีฬา แต่ภายหลังตัดสินใจเป็นใช้เท้าเดิน เพราะสามารถสื่อถึงการเดินทาง การใช้ชีวิตร่วมกันได้มากกว่า

นำเอาที่ไลน์ของสุนัขมาเป็นตัวเชื่อมอือปแจ็ก และเป็นลูกเล่นกับตัวชื้อหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้ แบบร่างต่างๆก็เปลี่ยนแปลงไปได้ บางรูปเมื่อทำออกมาแล้ว ไม่เข้าพวกกับชุดที่เหลือ จึงต้องตัดทิ้งออกไปและทำใหม่ขึ้นบ้าง

3.24 ภาพที่ไม่ได้ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.25 ภาพปกที่ไม่ได้ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

หลังจากได้แบบร่างทุกตอนแล้ว ก็เลือกแบบร่างที่มีความเป็นไปได้ที่สุดมาวาดจริง ซึ่งขั้นตอนการทำงานคร่าวๆมีดังนี้

1.เลือกแบบร่าง ในกรณีนี้เลือกแบบร่างตอนที่ 8

2.เนื่องจากการวาดเอาที่ไลน์คน เป็นสิ่งที่ต้องการความแม่นยำ สมจริง เพราะไม่มีหน้าตา หรือรายละเอียดอื่นในการแสดงท่าทาง ดังนั้นจึงเลือกให้ภาพถ่ายเข้ามาช่วยในการวาด

4.1 ตัวอย่างภาพต้นแบบในการวาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพต้นแบบที่สมบูรณ์ การจัดการภาพอาจทำให้ขาขวิดากเหี้ยนไปบ้าง ซึ่งจะแก้ในตอนวาดจริง (หากหาแบบตามที่รังไว้ไม่ได้ ก็กะเบียดเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม)

4.3 ภาพที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 ผลงาน

5.1 ภาพจากตอน นำเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

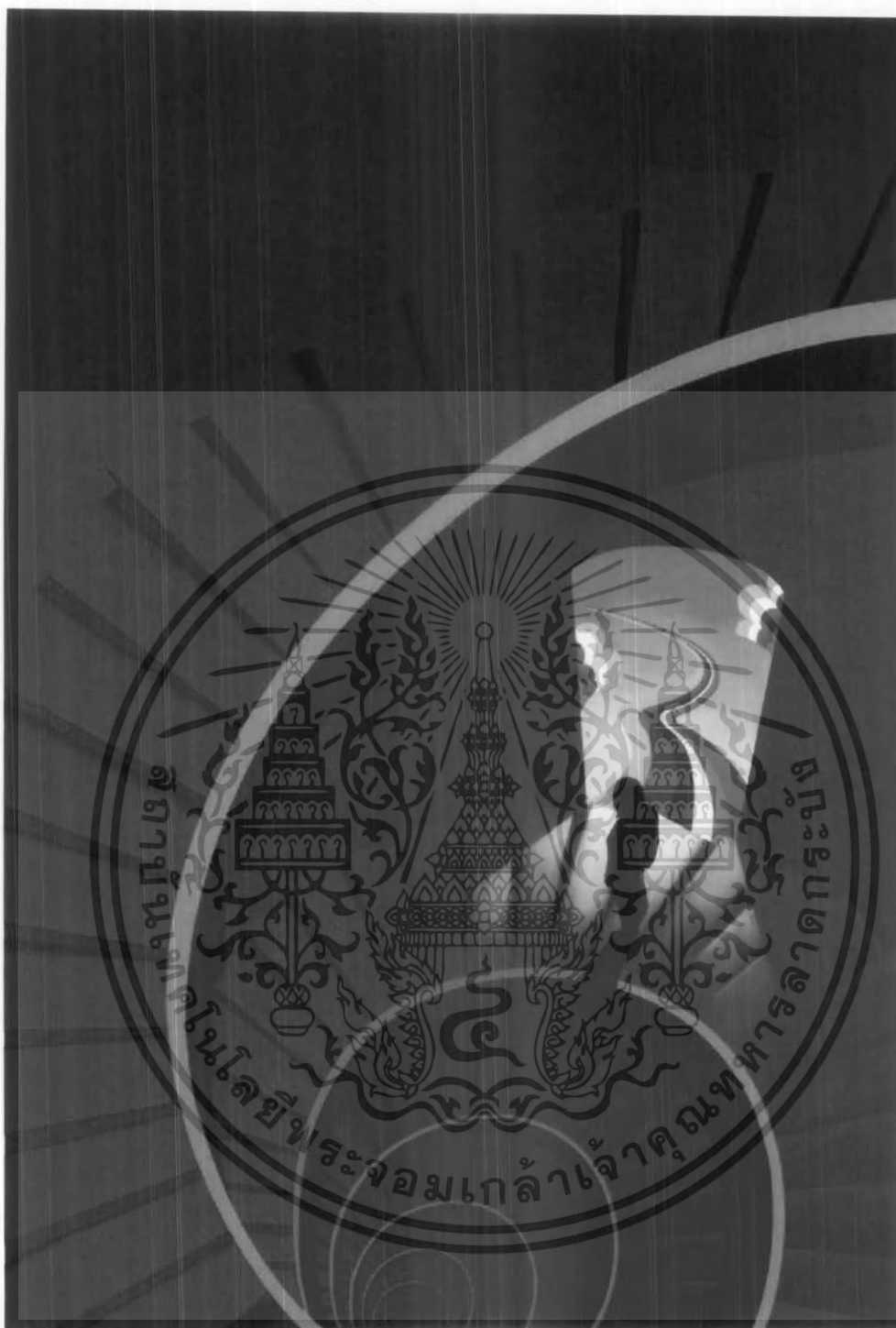
5.2 ภาพจากตอน เหล้า-เล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ภาพจากตอน อ้อด ได้นี้คดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ภาพจากตอนเรื่องของนายแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

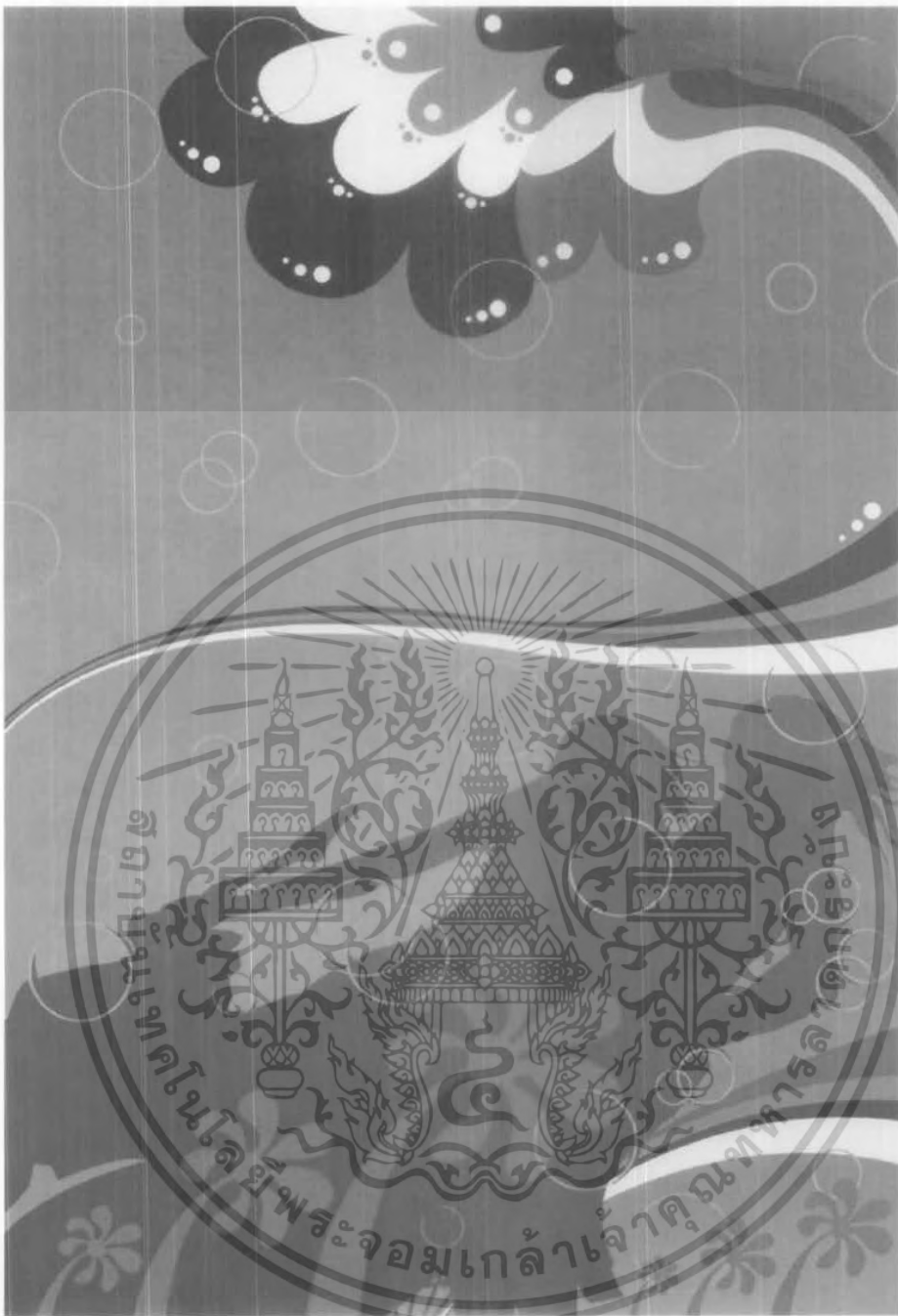
5.5 ภาพจากตอน เมื่ออี๊ดได้ออกจากคุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 ภาพจากตอน เรื่องหนหลังของท้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

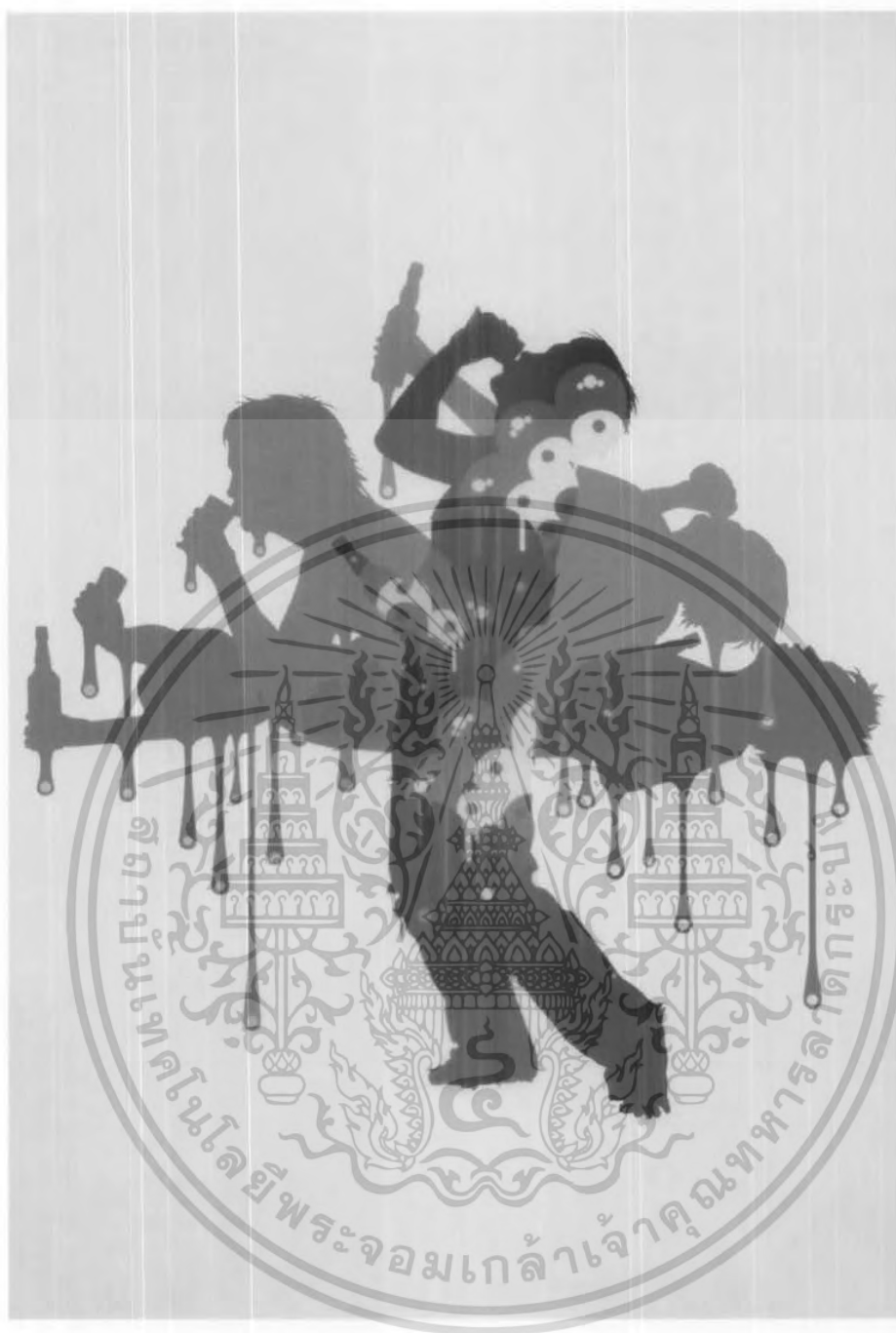
5.7 ภาพจากตอน มอเตอร์ไซค์คันนี้ชื่อโทบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.8 ภาพจากตอน บทเพลงของทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.9 ภาพจากตอน รอยตีนของฮีดโด้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.10 ภาพจากตอน ฝนตก ขี้หนูไหล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

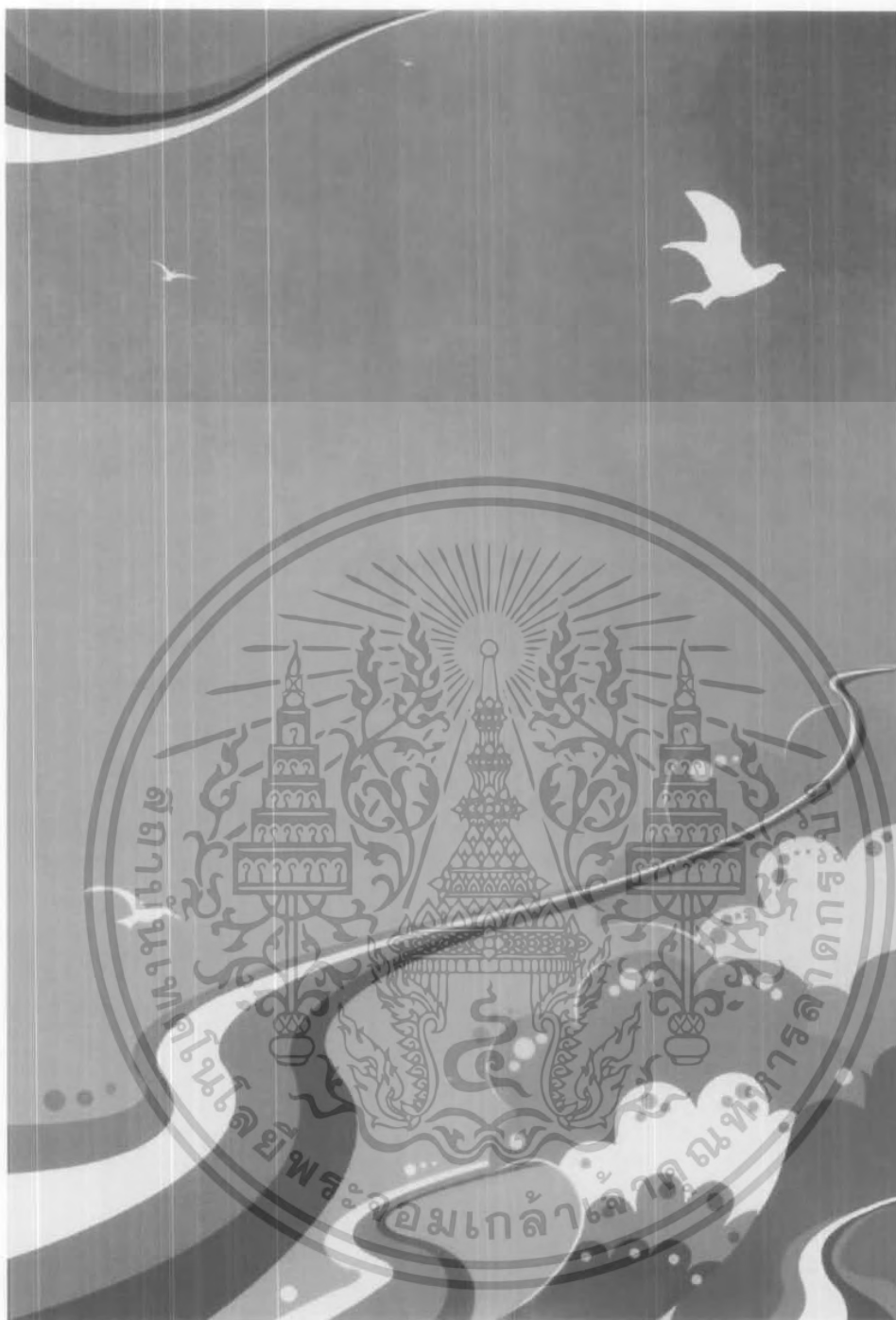
5.11 ภาพจากตอน นัยหนึ่งอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

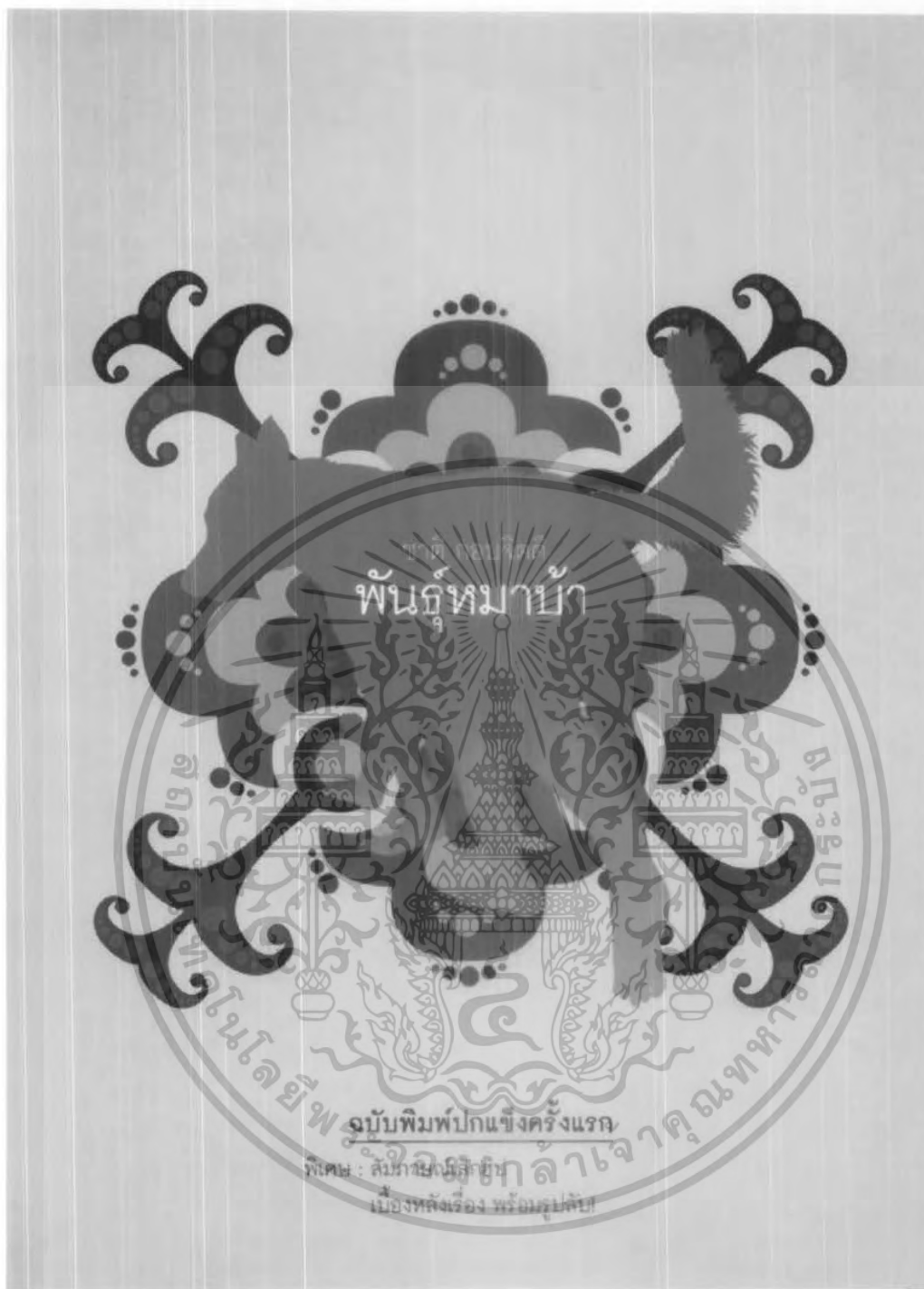
5.12 ภาพจากตอน หนทางของทัช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.13 ภาพจากคอน อ็อตโต้ – otto

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.14 ภาพปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘/

บทเพลงของทัย

ไฟโคมเปลือยลอยที่ หอดอยู่ เหนือโถงสองแสงลง
 รักรักรับหนึ่งหน้าของคณบดีที่ขยับมาไกล ครึ่งในทูนีลลิตอยู่ถึง
 แสงสลับแสงไฟโคมอันมีไปไฟความมืดภายใน
 วนโดยที่คณบดีวางวงดนตรี ของเขาแล้ว ใจคณบดีมันเปลี่ยน
 ใจแล้วมันมีอะไรบางอย่างที่พอเขาได้คิดในใจ กลายเป็นหัวใจ
 เป็นไฟส่องจากแสงประหลาดที่มันไม่พอเพียงจะรู้ที่ใจประเพณี
 ของเขาที่มันมีแต่ความมืดมันกลับจะโง่ ก่อนเมื่อครั้ง
 มันหาเจอมันมีคณบดี ตามแสงของ
 ใจแล้วเลย พวกเขามันได้คิดคิดกับประเพณีที่มันขนาด
 มันควรจะรับพวกพวกนี้คืออยู่ว่า มีเหลือคิดๆ ไม่มี ไม่เคย
 คิดอะไรที่มันไว้หน้า มันได้มันให้แล้วให้เหลือ พวกเขาก็
 ใจอีก แม้สิ่งที่คิดมันไม่พอไฟโกลด ยามมันพวกเขาก็จะ
 ที่มันก็เลยว่ามีความสูง ในท่าเหล่าขบคิดมันจะแล้วเล่นใจใน

5.15 ภาพของทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.16 ภาพรูปเล่มด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.17 ภาพรูปเล่ม ด้านหลังและด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาสำคัญของการวาดภาพประกอบนิยายในจำนวนที่มาก คือการคุมรูปแบบของงานไม่ให้หลุดไปคนละทิศ คนละทาง

แม้ว่าปัญหาบางอย่าง อาจเกิดขึ้นด้วยเหตุที่น่าส่งเสริมอย่าง การพัฒนา และการสร้างรูปแบบของตัวเอง แต่เราก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะจำงานทั้งหมดมาดู แล้วกลับไปแก้ส่วนแรกที่ยังไม่ผ่านการพัฒนาเหล่านั้น

อีกประการคือ การที่เราจะสื่อเรื่องราวต่างๆ หรือแม้กระทั่งการตรวจสอบงานตัวเองทั้งในเรื่องการคุมรูปแบบและคุณภาพ เราไม่อาจทำได้ด้วยตัวคนเดียว เพราะการที่เราคลุกคลีกับมันมาก สิ่งที่เราสูญเสียไปคือสายตาของการมองงานอย่างตรงไปตรงมา การเข้าข้างตัวเองมักจะเกิดขึ้นอย่างช่วยไม่ได้

การปรึกษาอาจารย์ และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ติชมเสนอแนะงานในขณะพัฒนา และแก้ได้ เป็นเรื่องที่ไม่ควรละเลย หากขาดซึ่งสิ่งเหล่านี้ การทำงานก็อาจลุล่วงได้ด้วยดี

ในตอนที่ข้าพเจ้าได้เสนอหัวข้อศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ต่อหน้าคณะกรรมการ ข้าพเจ้ายังไม่สามารถจินตนาการถึงผลลัพธ์ของงานเลย กล่าวคือ มองเห็นภาพงานในตอนที่ยังสำเร็จไม่ออก แม้กระทั่งข้าพเจ้าจะร่างแบบเสร็จทุกรูป ทำไปแล้วครึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ยังมองเห็นภาพรวมของงานที่เสร็จแล้วเพียงแค่อ่านร่าง เพียงแต่ทำตามโจทย์ที่ตัวเองบอกไว้ในครั้งแรก ไปเรื่อยๆ

สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดในวันนั้นเป็นแค่ สิ่งที่ยังเข้ามาผ่านหัวแล้ววิเคราะห์แค่เพียงว่า จะดีรีเปล่า จะผสมอะไรกับอะไร แล้วจะออกมาประมาณไหน ทุกอย่างเป็นคำพูด แม้ในหัวของข้าพเจ้าเองมันก็ยังเป็นแค่กระดาษร่างว่างเปล่า กับคอนเซปต์งานจั่วหัวเอาไว้เป็นตัวอักษร

บางครั้งข้าพเจ้าคิดว่า มันเป็นวิธีที่เร็วหรือไม่ กับการทำงานโดยไม่คำนวณผลลัพธ์ว่าจะออกมาได้ดีมากน้อยตามความสามารถตัวเอง

การดู 14 รูปที่ท่านเห็นตรงนี้ อาจรวดเร็วพอๆกับหมุนสกรอร์บาร์เมาส์ 3 วิที่ครบรอบ แต่ละวินาทีตรงนั้น เท่ากับเวลา 1-2 นาทีของข้าพเจ้าที่เดินค้อมอยู่ในกองงานที่ไม่เห็นภาพ

ข้าพเจ้าอยู่กับวินาทีของความกังวลใจนี้มาจนถึงปัจจุบัน อนาคตที่เคยมองไม่ออกกลายเป็นรูปเป็นร่าง พิมพ์มาตั้งข้างๆตัว ความกังวลใจยังไม่หายไปง่ายๆ มันอาจจะหายไปในวันที่พีริเซนต์ หรือ อาจจะหายไปในวันที่เกรดออก หากมันหายลงไปวันนั้น ก็แสดงว่าตัวของข้าพเจ้าได้ข้ามเป้าหมายที่ว่า “ทำมันให้สำเร็จ” ไปแล้วโดยอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย้อนหลังไปเมื่อ 2 เดือนก่อนหน้านี้นี้ ข้าพเจ้าคงคิดไม่ออกว่ารูปแบบนี้จะออกมาได้ยังไง สีต่างๆที่ใช้ในงานนี้ไม่เคยผ่านเข้ามาในระบบชีวิตการศึกษาศิลปะของข้าพเจ้า หากย้อนเวลาถอยงานไปถามตัวข้าพเจ้าในอดีตว่า ผลงานเหล่านี้ใครเป็นคนทำ ข้าพเจ้าอีกคนนั้นคงจะคาดเดา

ไม่ว่างานชิ้นนี้ จะดีหรือไม่ ไม่ว่าจะมีคนออกความเห็นว่าคุณพเจ้ามีระบบความคิดย้ำแย้ง หรือฝีมืออ่อนด้อยขนาดไหน มนุษย์เราไม่ได้มีค่าแก่เก่ง หรือไม่เก่ง หากแต่เราอยู่ได้ด้วยการพัฒนา ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ทำงานชิ้นนี้เสร็จ และออกมาเป็นตัวเป็นตน ในตอนนี้มันก็เป็นการพัฒนาเล็กๆที่ข้าพเจ้าพอใจแล้ว

ที่สุดศิลปะนิพนธ์สำหรับข้าพเจ้า ก็ไม่ต่างจากการเดินไปในทางที่มีมิด โดยมิแสวงไปอันเป็น โงทย์ที่เราตั้งไว้กับตัวเองส่งย้วยวนอยู่ไกลๆ หากเรานเลือกดวงไฟที่เรามองเห็นทางของมันชัดเจนอยู่แล้ว หรือเลือกเป้าหมายที่เราคิดว่าฝ่าไปได้โดยไม่ยากเย็น มันจะมีประโยชน์อะไรเมื่อเราถึงที่หมายตรงนั้น แล้วย้อนหันหลังกลับมามองทางที่เราผ่านมา

14 รูปทรงนี้ สำหรับบางคนอาจจะดูง่าย

แต่สำหรับข้าพเจ้า มันทำหน้าที่ โงทย์ที่ยาก และเนิ่นนานพอจะให้ข้าพเจ้าฟันฝ่าและเรียนรู้แล้ว

บรรณานุกรม

ชาติ กอบจิตติ. **พันธุ์หมาบ้า ฉบับปกแข็ง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หอน, พ.ศ.2546

Polish Poster. (ธันวาคม 2549) Available URL: www.polishposter.com

Philippe Garner, **Sixties Design**. Taschen 2001

เว็บไซต์กลุ่มดอกไม้ และนกกระดาษเพื่อสันติภาพ. (ธันวาคม 2549)

<http://www.flowersandpaperbirds.org>

Deltagenic. (ธันวาคม 2549). Available URL: <http://www.deltagenic.com>

Philippe Garner. . **Sixties Design**. England :

Taschen. 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

โครงการออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยายพันธุ์หมาบ้า

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

พันธุ์หมาบ้า เป็นนวนิยายร่วมสมัยที่สะท้อนความเป็นอยู่ของคนกลุ่มหนึ่ง ที่หันหลังให้กับกระแสของโลกภายนอก ซึ่งแต่ละคนพยายามเรียนรู้และสนุกกับการใช้ชีวิต โดยหาทางสร้างอนาคตของตนเอง การรวมตัวนี้ประกอบด้วยกลุ่มคนหลากหลายที่มา หลากพื้นเพ แต่ทุกคนมีความสุขอยู่ในเรื่องเดียวกัน คือ ความอิสระ สุรา ยาเสพติด และมิตรภาพก็เกิดขึ้นตามมา

นวนิยายเรื่องนี้มีคุณค่าในหลายๆด้าน ทั้งประวัติศาสตร์ และสังคม โดยแสดงความเป็นอยู่ของคนในยุคหนึ่ง และแสดงถึงผลร้ายของยาเสพติด จนไปถึงปัญหาครอบครัว

เนื่องจากคุณค่าดังที่กล่าวมาของนวนิยายเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกนวนิยายเรื่องนี้มาเป็นหัวข้อในการออกแบบภาพประกอบ เพราะปัจจุบันนวนิยายเรื่องนี้ก็ยังไม่มีการออกแบบที่ใช้น้ำมัน (ซึ่งมีटकแต่งบ้างเล็กน้อย) กับภาพประกอบในอดีตที่ใช้การถ่ายภาพชิ้นแนะนำตัวละครตอนที่ยังตีพิมพ์ในนิตยสาร ซึ่งปัจจุบัน ไม่พบเห็นแล้วในการพิมพ์แบบพ็อคเก็ตบุ๊ก

โดยคิดว่าการทำภาพประกอบ จะทำให้หนังสือเล่มนี้มีความน่าสนใจ ดึงดูดเยาวชน หรือผู้ที่ไม่นิยมการอ่าน ให้ลองหันมาอ่านวรรณกรรมดีๆเช่นนี้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อฝึกทักษะการตีความ และศึกษาการวาดภาพประกอบของผู้จัดทำ โดยนำความรู้ทางด้านกราฟิกมาใช้
2. เพื่อทำให้หนังสือมีความน่าสนใจมากขึ้น ดึงดูดเยาวชนหรือผู้ที่ไม่นิยมการอ่านหนังสือ

ขอบเขตของโครงการ

การออกแบบภาพประกอบหนังสือนวนิยายพันธุ์หมาบ้า มีขอบเขตดังนี้

1. ภาพประกอบตอนละ 1 รูป
2. การจัดเลย์เอาต์หน้ากระดาษในการวางหน้าเปิดแต่ละตอน
3. แบบจำลองหนังสือ ปกหลัง สัน และเลย์เอาต์ของแต่ละหน้าจำนวน 180 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
 - ผู้แต่ง ประวัติโดยย่อ
 - เนื้อเรื่อง โดยรวม และแง่มุมแนวคิดต่างๆที่ตัวหนังสือเสนอ
 - ธีมของหนังสือ
2. การวาดภาพประกอบ
 - การวาดภาพประกอบประเภทต่างๆ
 - การเลือกใช้เทคนิคในการทำภาพประกอบ
3. ขั้นตอนของการออกแบบ
 - จับเนื้อเรื่องย่อ วิเคราะห์ ธีม อารมณ์ สิ่งที่ต้องการสื่อในแต่ละตอน
 - ร่างแบบร่าง เพื่อเลือกใช้ในการวาดจริง
4. ปฏิบัติงานจริง โดยนำข้อมูลที่ได้จัดสรรไว้ และ Sketch design มาสร้างงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้